

ବାଗିତୀ ଫଟା

এক

ପ୍ରଥମ ପରିଚୟ

ଜୁଯାଡ଼ୀ ରାମଲାଲେର କଥା ନିଶ୍ଚଯିତ ମନେ ଆଛେ ।

ମାଧ୍ୟମିକ ଏକଜନ ଜୁଯାଡ଼ୀ କି କରେ ଏକଜନ ବିଦ୍ୟାତ ଭାବତୀର୍ବ ବିଜ୍ଞାନୀର ଜୀବନ ଏବଂ ଭାବତ ସରକାରେର ମୂଳ୍ୟାନ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦକ୍ଷା କରେଛିଲ ତା ଏହି ସିରିଜେର ଆଗେର ସହିତେ ଲେଖା ଆଛେ ।*

ରାମଲାଲେର ସହକାରୀ ଓ ବନ୍ଦୁ ହରେନ ।

ରାମଲାଲ ସରକାର ଥେକେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟାଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ପେରେଛିଲ ତାର କାଜେର ଜନ୍ୟେ ।

କିନ୍ତୁ ଚାକରି ବା ବାବଦା କରୁଣେ ରାମଲାଲେର କୋନାଓ ଦିନଇ ଭାଲ ଲାଗେ ନା ।

ମେ ହୋଟେଲ ଆମେରିକାନାଟେ ଏକଟା ଫ୍ଲ୍ୟାଟ ନିଯେ ଥାକେ । ମେ ଆର ହରେନ ଦୁଇନେ ମାରାଦିନ ହଇଛି କରେ ଘୁରେ ବେଡାର । ମାରେ ମାରେ ଯାଏ ରେମେର ଯାଏ । ମାରେ ମାରେ ଆବାର ଯାଏ ଇଯାର ଆଜାଯ । ଏହି ଭାବେଇ ତାର ଦିନ କାଟିଲେ ଥାକେ ।

ହୋଟେଲେ ମେ ନିୟମିତ ବିଲ ପେମେନ୍ଟ କରେ—ତାଇ ତାର ଖୁବ ସ୍ଵତିର ମେଥାନେ । ହୋଟେଲେର ମାଲିକ ରାମଲାଲେର ପ୍ରଶଂସାଯ ଏକେବାରେ ପଞ୍ଚମୁଖ ।

କିନ୍ତୁ ଇନ୍ଦ୍ରାନୀଃ ରାମଲାଲେର ଭାଗୀ ଭାଲ ଯାଇଛିଲ ନା । ରେମେର ଯାଏ ବା ଜୁମୋର ବୋର୍ଡେ ତାର ହୟ ବେଶୀ—ଜିତ ହୟ ଖୁବ କମ ।

* ଏହି ସିରିଜେର 'ଚକ୍ରାନ୍ତେର ବିଭୌଦିକ' ପଢ଼ନ୍ତିମ ।

ନାଗିନୀ କନ୍ୟା

ବହୁର ଥାମେକ ବେଶ ଆନନ୍ଦେ କାଟିଲୋ ।

ତାରପଦ ସେନିଲ ରାମଲାଲ ବାକେର ଥାତା ଖୁଲେ ଦେଖିତେ ପେଲୋ, ଭାତ ଆର
ଦୁ'ହଜାର ଟାକା ଅବଶିଷ୍ଟ ଆଛେ ।

ରାମଲାଲ ହରେନକେ ବଲନ—ଦେଖିଲୁ ତ କି ଅବଶ୍ଵା ।

ହରେନ ଦୌର୍ଘ୍ୟମ ଫେରେ ବଲଲେ—ଦେଖିଲୁ ତ—କିନ୍ତୁ ତାତେ କି କରା ଯାବେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଏକଟା କିନ୍ତୁ ବାବଶା କରନ୍ତେଇ ହବେ । ଏହି ଏକ ବହରେ
ଆମରା କୁଣ୍ଡେ ହରେ ଗେଛି ।

—ସତି ଭାଇ !

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଆଜ ଶନିବାର । ଚଲୁବେଶର ମାଠେ ଏକଟୁ ଶାକ ଟ୍ରାଇ କରି ।

—ଦେଶ ଚଲୁ—କିନ୍ତୁ ହାତଲେ...

—ଓକଥା ମୁଖେ ଆନବି ନା । ଆଜ ଝିତନ୍ତେଇ ହବେ ।

—ବେଶ ଚଲୁ—ଦେଖା ଥାକ ।

ହୁଜନେ ତାଡ଼ାତାଡ଼ି ଥାଓଯା ଦାଉୟା ଦେରେ ଏଗାରୋଟା ନାଗାଦ ଗେଲ ବାକେ ।

ଦେଖାନ ଥେକେ ଏକ ହଜାର ଟାକା ତୁଳେ ବାରୋଟା ନାଗାଦ ତାରା ଚଲଲେ ।
ତାଦେର ଭାଗ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଆଜ ଭାଇ ମନେ ହଜ୍ଜେ, ଭାଗ୍ୟ ବୋଧ ହୁଏ ଫିରିବେ ।

ହରେନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟବାସ ବଲଲେ ଦେଖା ଥାକ ।

ଦେଖିତେ ଦେଖିତେ ଟ୍ୟାଙ୍କି ବେଶର ମାଠେ ଏସେ ଥାମଲୋ ।

ହୁଜନେ ଟିକିଟ କେଟେ ଗ୍ର୍ୟାଣ୍ଡେ ଗିଯେ ଚୁକଲୋ ।

*

*

*

ଗ୍ୟାଲାରୀତେ ରାମଲାଲ ଆର ହରେନ ଯେଥାନେ ବସଲୋ, ତାର ଠିକ ପାଶେଇ
ବନ୍ଦେଛିଲ ଅପୂର୍ବମୁଦ୍ରାରୀ ଏକଟି ମେଯେ ।

କୁମାରୀ ମେଯେ । ଦେଖେ ମନେ ହୁଏ ବେଶ ଧନୀ ସବେଳ ମେଯେ ସେ । ଦେଖ
ଏମେହେ ରେସ ଥେଲାତେ ।

ମାଗିଲୀ କର୍ଯ୍ୟ।

ପ୍ରଥମ ବାଜିତେ ରାମଲାଲ ଯା ଖେଳିଲୋ, ମେଯେଟୋ ତା ନା ଖେଳେ ଖେଳିଲୋ
ଅନ୍ୟ ଘୋଡ଼ା ।

ତାର ଫଳେ ମେଯେଟି ଜିତିଲୋ—ରାମଲାଲ ଏକଶା ଟାକା ହେବେ ଗେଲ ।

ଦିତୀୟ ବାଜିତେ ଓ ଟିକ ତାଇ ହଲୋ । ମେଯେଟା ଜିତିଲୋ ରାମଲାଲ ହେବେ ଗେଲ ।

ମେଯେଟି ଗେଲ ପେମେଟ ଆନନ୍ଦ । ତଥନ ରାମଲାଲ ହରେନକେ ବଲିଲୋ—
ମେଯେଟାର ଭାଗ୍ୟ ଭାଲ ।

ହରେନ ବଲିଲେ—ଚେହାରାଟିଓ ମନ୍ଦ ନାହିଁ ।

ଦୀର୍ଘବାସ ଫେଲେ ରାମଲାଲ ବଲେ—ତା ବଟେ—କିନ୍ତୁ ଏଥିନ ଓ ସବ ଭେବେ କି ହବେ ?
ଏକଟ ପରେ ମେଯେଟି କିମ୍ବେ ଏଲୋ ।

ରାମଲାଲ ବଲିଲେ—ଏ ବାଜିତେ କି ଖେଲବେଳ ମିଳି—

—କୁଞ୍ଚା । ଆମାର ନାମ କୁଞ୍ଚା ରାଯ । ଏ ବାଜିତେ କିଛୁ ଖେଲବୋ ନା ।

—କେନ ?

—କୋନ୍ତି ଥିବା ନେହି ଏ ବାଜିତେ ଆମାର ।

—ଆପଣି ବୃତ୍ତି ଥିବା ପାଇ ?

—ତୁ ଚାରଟେ ପାଇ । ପ୍ରଥମ ଦୁଟୋ ଥିବା ଛିଲ । ଆର ଆଛେ ଶେଷ ଦୁଟୋ ବାଜିତେ ।

ରାମଲାଲ ବଲିଲେ—ଆଗେ ବଲିଲେନ ନା କେନ ?

ମେଯେଟି ହେମେ ବଲିଲେ—ବଲିଲେ ଆପଣି ବିଶ୍ୱାସ କରାନ୍ତେନ ନା । ରେସେର
ମାଠେର ନିଷ୍ପତ୍ତି ତାଇ ।

—ତା ବଟେ । ଟିକ ଆଛେ, ଆମି ଏ ବାଜିତେ ବସେ ନା ଥେବେ ପ୍ରେସ ଥେଲି ।
ଦୁଶ୍ମା ଟାକା ଦେବେ—କିଛୁ କତ୍ତାର କରାନ୍ତେ ହବେ ତ !

—ତା ଟିକ କଥା ।

—ଡାବଛି ଛ ନମ୍ବର ପ୍ରେସ ଥେଲବୋ ।

ମେଯେଟି ବଲିଲେ—ଆମାର ମତେ ତିନ ନମ୍ବର ପ୍ରେସ ଥେଲା ଭାଲ । ସିଙ୍ଗର ଥାର୍ଡରେ
ମଧ୍ୟ ଆସିବେ । ଟାକାଓ ଥୁବ ଖାରାପ ଦେବେ ନା । ଛୁଯେର ଚାଲ୍ ନେଇ ।

ନାଗିନୀ କରନ୍ୟ

ରାମଲାଲ ତାର କଥା ଶତୋ ଏକଶୋ ଟାକା ତିନି ନନ୍ଦର ପ୍ରେସ୍ ଖେଳଲୋ ।
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଘଟନା !

ତିନି ନନ୍ଦର ଘୋଡ଼ା ଟିକ ଥାର୍ଡ ହଲୋ । ରାମଲାଲ ପେଲୋ ଛଞ୍ଚୋ ଟାକା । ଏକଶୋ
ଟାକା ମେକ୍-ଆପ ହଲୋ ତାର ।

ତାରପରେ ବାଜି ଦୁଇନେଇ କିଛୁ ଖେଳଲୋ ନା । ତାରା ବସେ ବସେ ନାନା
ଘୋଡ଼ାର ବିଷୟେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତେ ଲାଗଲୋ ।

ଟିକ ସ୍ତଳ ରେମେ ମେଯୋଟି ବଲଲେ—ଚଲୁନ ଛଞ୍ଚୋ ଟାକା କରେ ଏକ ନନ୍ଦର ଉଇନ୍ ଖେଳବୋ ।
ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଥିବା ?

—ନିଷ୍ଠା ।

ଦୁଇନେ ଗିଯେ ଛଞ୍ଚୋ ଟାକା କରେ ଏକ ନନ୍ଦର ଉଇନ୍ ଖେଳଲୋ । ଏକ ନନ୍ଦର
ଭାଲ ଘୋଡ଼ା ! କିନ୍ତୁ ନଯ ଘୋଡ଼ାର ବାଜି । ଥୁବ ଅଟିଲ ରେମେ ସେଟୀ । କେ
ଜିତବେ ତା ବଳା କଟିନ ।

କିନ୍ତୁ ରେମେ ଶେବେ ଦେଖା ଗେଲ, ଟିକ ଏକ ନନ୍ଦର ଦୁଇ ଲେଖେ ଉଇନ୍ କରାରେ ।

ଦୁଇନେଇ ପେଲୋ ହାଜାର ଟାକା କରେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଆପନାର କଥା ଶୁଣେ ଅନେକଦିନ ପରେ ବେଶ ଲାଭ ହଲୋ ।
ଥିଲ୍ ଚିଯାର୍ଥ ।

ମେଯୋଟି ବଲଲେ—ପରେର ବାଜିର ଛ ନନ୍ଦର ଖେଳନ୍ତେ ହବେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଏଠୋ ଏକଟୁ ଆପ୍-ସେଟ ମନେ ହଚ୍ଛ ।

—ତା ହୋକ । ବେଶୀ ଖେଳବେନ ନା । ଏକଶୋ କରେ ଉଇନ୍ ଖେଲା ଯାଏ । ଏଠୋ
ଟ୍ରିବଲେର ଏବଂ ଜ୍ୟାକ୍-ପଟେର ଶେବ ବାଜି—ତାଇ ଏକଟୁ ଆପ୍-ସେଟ ତ ହବେଇ ।

—ତା ହତେ ପାରେ ।

ଦୁଇନେଇ ଏକଶୋ ଟାକା କରେ ଉଇନ୍ ଖେଲଲୋ ।

ଏବାରେଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମୈଭାଗ୍ୟ । ଫଟୋ ଫିନିମେ ଛ ନନ୍ଦର ଜିତଲୋ, ଛ ନନ୍ଦର
ମେକେଓ ହଲୋ ।

ଦେଖୁ ହାଜାର ଟାକା କରେ ପ୍ରତ୍ୟୋକେ ପେମେନ୍ଟ ପେଲୋ ।

ତାରପର ଥେଲା ଶେବ ।

ତିନଙ୍ଗରେ ମାଠ ଥେକେ ଏକସଙ୍ଗେ ବେର ଥିଲୋ ।

ମେଯୋଟି ବଳଲେ—ଆପଣି ଆମାକେ ଚେନେନ ନା ରାମଲାଲବାବୁ କିନ୍ତୁ ଆମି
ଆପନାକେ ଚିନି ।

—ତାଇ ନାକି ?

—ମିଥ୍ୟା ବଲେ ଆମାର ଶାତ । ଆପନାର ଫୁଂଦାହିସ ଏବଂ ମାଫଲୋର କଥା
କାଗଜେ ପଡ଼େଛି ।

ରାମଲାଲ ବଳଲେ—ତୁବେ ତ ନିଶ୍ଚଯଇ ଜାନେନ ।

କୁଞ୍ଚା ବଲେ—ଆପନାର ମଙ୍ଗେ କିଛି ବିଶେଷ କଥା ଛିଲ । ଘରି ବନ୍ଧୁଙ୍କେ ଛେଡେ
ଦିଯେ ଆମାର ହୋଟେଲେ ଆସେନ, ତାହଲେ—

—ଆପଣି ହୋଟେଲେ ଥାକେନ ?

—ହୀ ।

—କୋଥାର ?

—ବୁନାଇଟ ହୋଟେଲେ ।

—ଆପନାର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଓ କାଜକର୍ମ ଦେଖେ ଆମି ବୀତିମତୋ ଆଶ୍ରମ
ହଜି !

—ହବାରଇ କଥା । କାରଣ ସାଧାରଣ ମେଯେ ଆମି ନାହିଁ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଜାନବେନ
ମର ।

ହରେନକେ ଏକଶେ ଟାକା ଦିଯେ ରାମଲାଲ ବଳଲେ—ତୁଇ ପେଟ ଭରେ ଯା ପୁଣୀ ଥେବେ
ଟ୍ୟାଙ୍କି ନିଯେ ହୋଟେଲେ ଫିରେ ଯା । ଆମି ଏକଟୁ ପରେ ଥାବ ।

ହରେନ ହେଲେ ଟାକାଟା ପକେଟେ ପୁରେ ବଳଲ—ଓ, କେ—ଟାଟା—ବଲେ ଦେବ ଏକଟା
ଟ୍ୟାଙ୍କିତେ ଉଠିଲ ।

ରାମଲାଲ ମେଯୋଟିର ମଙ୍ଗେ ଉଠିଲ ଗିଯେ ଅନ୍ୟ ଟ୍ୟାଙ୍କିତେ ।

ନାଗିନୀ କର୍ଣ୍ଣ୍ୟ

* * *

ଶ୍ରୀ ନାଇଟ୍ ହୋଟେଲେର ଏକଟି ଶୁନ୍ଦର ମାଙ୍ଗଲୋ ସରେ କୁଞ୍ଚିତ ଥାକେ । କୁଞ୍ଚିତ ତାର ଟାକାଙ୍ଗଲୋ ଓନେ ଡ୍ରାରେ ରାଖଲୋ । ତାରପର ମେ ରାମଲାଲକେ ବଲଲେ—ଆପନାର ଯତୋ ଦୁଃଖୀହୀ ଲୋକକେ ଆମାର ଥୁବ ଭାଲ ନାଗେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—କିନ୍ତୁ ଜାନେନ ତ, ଆମି ଜୁଯାଡ଼ୀ—

—ତାତେ କି ? ଜୌବନଟାଇ ତ ଜୁରା । ତାଇ ତ ଆଜ ଆପନି ଏତ ଟାକାର ମାଲିକ ।

—ଥୁବ ଭୂଲ କରଦେନ । ଆମାର ପ୍ରଚୁର ଟାକାର କ୍ଷତି ହେଁ ଦେଛେ । ବର୍ତ୍ତମାନେ ଅତି ସାମାନ୍ୟ ଟାକା ଆଛେ ଆମାର ।

—ତାତେ କି ? ରାମଲାଲେର ଦିକେ ଚେଯେ ମେଯେଟି ବଲଲ ।—ଆବର ଟିକ ଟାକ । ଏସେ ଥାବେ ।

—ତା ଅବଶ୍ୟ ଆଶା ରାଖି ।

—ଧାର୍କ, ଆପନି ଡିଙ୍କ କରେନ ତ ?

—କରି । ଆପନି ?

—ସାମାନ୍ୟ ।

—ଟିକ ଆଛେ ।

ବଲେ ବେଯାରାକେ ଜେକେ କୁଞ୍ଚିତ ଦୁ ପେଗ୍, ବିଜିତୀ ପାନୀୟ ଅର୍ଡାର ଦିଲେ ।

ମେଟୋ ଥାଉରା ହଲୋ ନାନା କଥାର ମାଝ ଦିଲେ ।

ତାରପର ମେଯେଟି ବଲଲେ—ଆପନାର ମଙ୍ଗେ ଯେ ବିଶେଷ କଥା ଆଛେ ବଲଗାମ—ମେଟୋ ଆଜ ବଲରୋ ମା—ଦୁ ଏକଦିନ ପରେ ବରଂ ମେଟୋ ବଲବ । କି ବଲେନ ?

—ବେଶ ତ !

ଏମନ ସମୟ ହଠାତ୍ ଘରେର କୋଣେ ଫୋନ ବେଜେ ଉଠିଲ । ଫୋନ ଧରେ ମେଯେଟି ବଲଲେ—ହାଲୋ...

ତାରପର କଥାବାର୍ତ୍ତ ଯା ହେଲୋ ତାର କିଛୁ ରାମଲାଲ ଦୂରତେ ପାରଲୋ ନା ।
ମେଯୋଟି ଶୁଣୁ ତୁ ଏକବାର ବଲଲେ—‘ଠିକ୍ ଆହେ’, ଇହା ‘ବୁଝେଇ’ ଇତ୍ୟାହି ।

ତାରପର ମେଯୋଟି ଫେନଟୋ ନାମିଯେ ଦେଖେ ବଲଲେ—ଭୋରୀ ସ୍ୟାରି, ଆମାକେ ଏହୁନି
ଏକବାର ବେର ହତେ ହେବେ ।

—ବେଶ ତ ।

ରାମଲାଲ ଉଠିଲ ।

ଦୁଇନେ ନିଚେ ନେମେ ଏଲୋ । ରାମଲାଲ ଏକଟୋ ଟ୍ୟାଙ୍କି ନିଯେ ଫିରେ ଚମ୍ବୋ
ନିଜେର ହୋଟେଲେର ଦିକେ ।

ମେଯୋଟି ଅନ୍ୟ ଟ୍ୟାଙ୍କି ନିଯେ ଗେଲ ତାର କାଜେ ।

ମନେ ଯନେ ରାମଲାଲ ଭାବତେ ଲାଗଲୋ—ବିଚିତ୍ରକଷଣି, ବହସମୟୀ ନାରୀ ଏହି
କୁକୁଳ ରାଯ ।

ଦୁଇ

ପଞ୍ଚାଶ ହାଜାରୀ ପ୍ରକ୍ଷାବ

ହୋଟେଲେ ଏବେ ରାମଲାଲ ଦେଖିତେ ପେଲୋ ହରେନ ଅନେକ ଆଗେଇ ଫିରେ
ଏଲେବେ ।

ରାମଲାଲ ଫିରିଲେ ହରେନ ବଲଲେ—ଏକଜନ ଯୁବକ ପରପର ଦୁରାର କୋନ କରେଛିଲ ।
ଦେ ତୋମାର ମଙ୍ଗେ ଜକ୍କରି କଥା ବଲିବେ ଚାଇ । ତାକେ ବଲେଛି, ତୁ ମି ନେଇ, ଶୌଗ୍ନିଗିରାଇ
ଫିରେ ଆସିବେ । ତା ଉନ୍ମେ ଦେ ବଲେଛେ, ଦେ ଆବାର କୋନ କରିବେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଦୂର, ସବ ବାଜେ.....

ଏମନ ଶମୟ ଆବାର ଫୋନ ବେଜେ ଉଠିଲ । ରାମଲାଲ ଫୋନ ତୁଲେ ବଲଲେ—
ହାଲୋ, ରାମଲାଲ ଲ୍ପିକିଃ...ଆପନି କେ କଥା ବଲାଇନେ—

ନାଗିନୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ଡକ୍ଟର ଏସୋ—ଏହି ଆଗେ ଆମି ଦୁଇର ଫୋନ କରେଛି ତ୍ୟାର । ଆମାର ନାମ
ଅତୀନଲାଲ । ବିଶେଷ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ।

—କି ବ୍ୟାପାର ବଳ୍ମ ।

—ଆମରା ଚାଇ ଆପନାକେ, ଛୋଟ୍ ଏକଟା କାଙ୍ଗ କରତେ ହବେ । ତାର ପରିବର୍ତ୍ତେ
ଉପସୂକ୍ ଥିଲ୍ୟ ପାବେନ । କାଙ୍ଗଟା ଭାରତେର ଯାନେ, ଦେଶେର ପରେ ଥାରାପ ନାୟ—
ତାଇ ବଳତେ ମାହସ ପାଞ୍ଚି । କାଙ୍ଗଟି କରଲେ ପୁରୋ ପଞ୍ଚାଶ ହାଙ୍ଗାର ଟାକା ପାବେନ
ଆପନି ।

—କି ଧରନେର କାଙ୍ଗ ?

—ତା ଫେନେ ବଲା ଯାଇ ନା । ଯଦି ବଲେନ ତବେ ଦେଖି କରତେ ପାରି ଆପନାର
ହୋଟେଲେ ଗିଯେ । ବେଶ ଦେଇ ହବେ ନା—ମିନିଟ ଦୃଶ୍ୟ ଲାଗବେ ।

ବୀମଲାଲ ବଲଲେ—ବେଶ ତ, ଆହୁମ ।

* * * *

ଟିକ ଦଳ ମିନିଟ ପରେ ବୀମଲାଲେର ଘରେର ବାଇରେ ଡିନବାର ଟୋକା ପଡ଼ଲୋ ।

ଦରଜା ଥିଲେ ଦିଲେ ହଦେନ ।

ଘରେ ଶ୍ରବେଶ କରଲୋ ଦୁଇନ ଛୋକରା । ଦୁଇନେଇ ବର୍ଷେ ତିରିଶେର କିନ୍ତୁ କମ
ମନେ ହୁଁ ।

ହୁଜନେଇ ପରବେ ଝଟ । ଏକଜନ ବେଶ ମୋଟାମୋଟା—ବିତୀଯ ଜନ ଦୋହାରା
ଚେହାରା ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକଟାଇ ଏଗିଲେ ଏମେ ବଲଲେ—ଆମରାଇ ନାମ ହଲୋ ଅତୀନଲାଲ ।
ଆର ଏ ହଲୋ ଆମାର ନହକାରୀ ବିଭାସ ବୋମ । ଯା ହୋକୁ, ଏବାରେ କାଙ୍ଗର
କଥା ବଲି ।

ବୀମଲାଲ ଘାଡ଼ ନାଡ଼ୁ—କୋନିଏ କଥା ବଲଲେ ନା ।

ଅତୀନଲାଲ ବଲଲେ—ଆପନି ଏକଜନ ଭାଗାହେଠୀ ତା ଆମରା ଯାନି ଶ୍ୟାର ।
ତାଇ ଏକାଙ୍ଗ ଆପଣି କରବେନ ନା, ତା ଆମି ଜାନି । ଆପନାର କାଙ୍ଗ

ହରେ ଏକଟା ମାଲ—ମାନେ କତକଞ୍ଚଳେ ମାଲ ପ୍ରେନେ କରେ ପୌଛେ ଦିତେ
ହବେ ।

—କି ମାଲ, ତା ଆମି ଜାନବୋ ନା ?

—ନା, ତାର ପ୍ରୟୋଜନ ନେଇ । ମାଲ ପ୍ରେନେ ବୋର୍ଡାଇ ଥାକବେ । ଆପନାର
କାଜ ହବେ ପ୍ଲେନଟା ଚାଲିଯେ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ଏକଟା ରାଜ୍ୟ ପୌଛେ ଦେଓୟା,
ପ୍ରେନେଇ ମ୍ୟାପ ଥାକବେ । ସେଇ ଅରୁଧ୍ୟାୟୀ ମାଲଟା ପୌଛେ ଦେବେନ । ଦେଖାନେ ପ୍ଲେନ
ଲ୍ୟାଣ୍ଡ କରାନୋ ମାତ୍ର ଆପନାର କାଜ ଶେଷ । ଆପନି ହୋଟେଲେ ଉଠିବେନ—ଥାକବେନ
ଦେଖାନେ । ପରଦିନ ପ୍ରେନେ ସୀଟ ବୁକ କରେ କିରେ ଆସବେନ । ଆପନାର ତ ଇଣ୍ଟାର-
ଗ୍ରାଶାଲ ପାସପୋର୍ଟ ଆଛେଇ ।

—ତା ଆଛେ । କବେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତେ ହବେ ?

—ଆଜ ଶନିବାର—ଧରନ ବୁଧବାର ରାତ୍ରି ହତେ ହବେ । ଖୁବ ଭୋରେ ପ୍ଲେନ
ଛାଡ଼ିବେ ।

—ପ୍ଲେନ କୋଥାଯି ଥାକବେ ?

—ଜାନେନ ତ ଏଟା ଏକଟା ଗୋପନ ବ୍ୟାପାର । ତାଇ ପ୍ଲେନଟା ତ ବିଦେଶ ଥେକେଇ
ଏମେହେ । ତାକେ ଗୋପନେ ରାଖା ହେଯେଛେ । ଦେଖାନେ ଗାଡ଼ି କରେ ପୌଛେ ଦେବେ
ଆମରା । ଏକଟା ଛୋଟ ରାନ୍ତ୍ରୟେ ଗୋପନୀୟ ଭାବେ କରା ହେଯେଛେ ଓଥାନେ ।

—ତାହଲେ କାଜଟା ବେଆଇନ୍ଦୀ ?

—ତା ବଟେ । ତବେ ଭାରତ ସରକାରେର କୋନ୍ତ କ୍ଷତି ହବେ ନା । ଆମରା
ଖୋଲାଖୁଲିଭାବେ ମାଲଟା ନିତେ ପାରବୋ ନା ବଲେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତେ ହେଯେଛେ ।

—ତୁ ମାଲେର ଧରନଟା—

—ଧରନ ଗୋଟିଏ ଦଶ ପଲେରୋ ପୋଟି ଲୁଇସ ଗାନ, ଟମିଗାନ, ଏଲ୍ ଏମ୍ ଜି
ଭରତି ଆଛେ । ଯାରା ଏଟା କିନବେ, ତାରା ଅନେକ ବେଶୀ ମୂଲ୍ୟ ଦିତେ ରାଜୀ ।
ତାଇ ଭାଲାଇ ଲାଭ ହବେ । ଲାଭଟା ଆମରା କଜନେ ଭାଗ କରେ ନେବୋ । ଆପନାର
ଭାଗ ଆପନି ପାବେନ । ତାହାଙ୍କ ସବ ଖରଚପତ୍ରରୁ ଆମରା କରବୋ ।

ମାଗିନୀ କଣ୍ଟା

ରାମଲାଲ ଏକଟୁ ଚିନ୍ତା କରିଲୋ । ଦେଶେର କୋନଙ୍କ କ୍ଷତି ହବେ ନା ବଟେ—ତବେ କଂଜଟା ବେଆଇନ୍ଦୀ । ଅବଶ୍ୟ ଛୋଟଖାଟ ବେଆଇନ୍ଦୀ କାଜ ନା କରିଲେ, ଏତ ଟାକା ତାରା ଦେବେ କେନ ?

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଟାକା ଯଦି ଆପନାରା ନା ଦେଲ ? ତାଇ ଏକଟା ମର୍ତ୍ତ ଆଛେ ଆମାର ।

—ବଲୁନ ।

—ଟାକାଟା ଆପନାରା ଏଥାନେ ସାଥେର ମେଫ୍କ୍ ଭୋଲ୍ଟେ ଜୟା ରାଖିବେଳ । ଭୋଲ୍ଟେ ଆମାର ନାମେ ଥାକବେ—ତବେ ଚାବିଟା ଥାକବେ ଆପନାଦେଇ କାହେ ।

—ଠିକ ଆଛେ । ଆମରା ଭୋଲ୍ଟେର ରମ୍ଭିନ୍, ଟାକାର ରମ୍ଭିନ୍ ଓ ଚାବି ସବ ପ୍ଲେନେ ଓଠିବାର ଆଗେଇ ଆପନାକେ ଦିଯେ ଦେବୋ ।

—ଠିକ ଆଛେ—ଏତେ ଆପଣି ନେଇ ।

—ତାହଲେ ଐ କଥା ଥାକିଲୋ । ଆମରା ବୁଝିବାର ଖୁବ ଭୋରେ ବିଂ କରିବ । ଆପନି ତୈରୀ ଥାକିବେଳ । ଗାଡ଼ି ଆସିବେ ଏକଟା, ଐ ଗାଡ଼ିକେ ଉଠେ ବସିବେ, କେମନ ?

—ଠିକ ଆଛେ ।

—ଆର ଏହି ନିମ, ଏତେ ଆଛେ ଦୁ ହାଜାର ଟାକା । ଏଟା ଅଭିରିକ୍ଷ ଥରଚ ବାବଦ । ଆପନାର ଯା କେନାକାଟା କରିବେ ହସ ସବ କରେ ରେବି ହୁହେ ନିମ ।

—ତୈରୀ ଶୁଣ ।

କଡ଼କଡ଼େ ମୋଟିଞ୍ଚିପୋ ଶୁଣେ ଦିଯେ ଅତୀନଲାଲ ବଲଲେ—ତାହଲେ ଚାଲି ।

ହରେନ ବଲଲ—ତାହଲେ ଶୁଣ, ଏବାର ତୋମାର ଶ୍ରମୟ ଏସେ ମେଦ ଆବାର ।

ତିନ ଦିନେର କାଜେ ମଧ୍ୟାଶ ହାଜାର—ତାହାଡ଼ା ଥରପତ୍ର ସବ ଏକସ୍ତ୍ରା ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଦେଖା ଯାକ, କତ୍ତୁର କି ହୟ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

—ଏକଥା କେନ ?

—ଦେଖାନେ ଲୋକ କରିଲେ ବିପଦେ ପଡ଼ିବୋ କିନା ତାରଇ ବା ନିଚ୍ଚତା କିମ୍ବ ବଳ ?

—ନା ନା, ତାହଲେ ଓଦେର ସବ ମାଳଇ ସରବାହ ହବେ ।

—ତା ହତେ ପାରେ ।

—ମେ ବିଷୟେ ନିଶ୍ଚଯ ଓରା ତୈରୀ ଥାକବେ ।

ରାମଲାଲ ହେସେ ବଲଲେ—ଏଟା ନିଶ୍ଚଯଇ ଏକଟା ରାଜନୈତିକେ ବ୍ୟାପାରେ ମଙ୍ଗେ ଜଡ଼ିତ । ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ସ୍ଟେଟଗ୍ରେ ସ୍ଥାବିନ ହଲେଓ ତାଦେର ଅନୁସର୍ତ୍ତର ଖୁବ ବେଶି ନାୟ । ତାଇ ସରକାରେର ବିକଳ୍ପ ପାର୍ଟି ହୟତୋ କୋନ୍ତେ ବିଶ୍ରାହ କରାର ଜନ୍ୟ ଏଞ୍ଜଲୋ କିନଛେ । ଏଠା ଗୋପନୀ ନାନା ଦେଶ ବିଦେଶ ଥିକେ ଏଞ୍ଜଲୋ ନିଶ୍ଚଯଇ କିଲେଛେ ବ୍ଲାକେ—ଏବଂ ତାର ଚେଯେଓ ଅନେକ ବେଶୀ ଦାମେ ବିଜ୍ଞୀ କରଛେ ।

ହରେନ ବଲଲେ—ତୁ ଯି ଏଟା ଭାବଲେ କି କରେ ?

—ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥ ହୁଏ ନା ଏବ । ତବେ ଆୟି ତା ନିଯେ ମାଥା ଘାମାଛି ନା—କାରଣ ଆମାଦେର ସ୍ଵଦେଶେର କୋନ୍ତେ କ୍ଷତି ଏତେ ନେଇ । ଆର ଆମାର କାଜ ତ ହଲୋ ପ୍ଲେନଟା ନିଯେ ସାଙ୍ଗ କରା ଆର ଓଦେର ଦେଶେ ନାହିଁୟେ ଦେଉୟା । ତାରପର କି ହବେ ନା ହବେ, ତା ଦେଖିବେ ଯାବ ନା ।

ବଲେ ରାମଲାଲ ମୃଦୁ ହାଶଲୋ ।

ତିଳ

ଭୟାବହ ଚମକ

କିନ୍ତୁ ଶେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାମଲାଲ ଏକ ମାସେର ହୋଟେଲେର ବିଲ ଅତିରିକ୍ତ ଅଗ୍ରିମ ମିଟିଯେ ଦିଯେ ଏବଂ କ୍ଯୋକଟା ଖୁଚରା ଜିନିମ କିନେ ଫ୍ଲାଇଟେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହଲେ, ବୁଧବାର ଅଧ୍ୟରାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଦେର କୋନ୍ତେ ଥବର ବାର୍ତ୍ତା ରାମଲାଲ ଜାନତେ ପାରଲୋ ନା ।

ରାମଲାଲ ହରେନକେ ବଲଲେ—ସବ ଉଲଟେ ଗେଲ ମାକି ?

ନାଗିନୀ କମ୍ବ୍ୟା

ହରେନ ବଲଳେ—କେ ଜାଣେ ? ଏତ ସବ ବାମଲାର ମଧ୍ୟେ କାଙ୍ଗ ଆମି ଜୀବନେ କଥନେ କରିବି ।

—ତା ବଟେ । ସତି ବେଶ ଜିଲ୍ଲ କାଙ୍ଗ ବଲେ ହନେ ହଜେ । କଦିନେର ମଧ୍ୟେ କୋନ୍ତା ପାଞ୍ଚାଇ ନେଇ ।

—ଯା ହୋକ, ଆମରା ଠକିବି ।

—ବଟେ । ଛାହାଜାର ତ ଅଗ୍ରିମ ପେଯେଛି । କିନ୍ତୁ ନୀ ହଲେ ଏଟାଇ ଜାତ । ଖାଓଯା ଦାଉଁ କରେ ଦୁଇନେ ଖୁବ୍ ପଡ଼ିଲେ ।

ହଠାତ୍ ପାଚଟାର ମଧ୍ୟେ ଫୁମ ଭେଙେ ମେଲ ଫୋନେର ଶବ୍ଦ । ବାମଲାଲ ଫୋନ ତୁଳିଲୋ ।

—ହ୍ୟାଲୋ କେ କଥା ବଲାହେନ ?

—ଆମି ଅତୀନିଲାଲ । ଆପନାଦେର ଗାଡ଼ି ହୋଟେଲେର ସାମାନେ ପୌଛେ ଯାବେ ପଲୋରେ ମିନିଟେର ମଧ୍ୟେ । ଆପନାରା ରେଡ଼ି ତ ?

ବାମଲାଲ ବଲଳେ—ନିଷ୍ଠଯାଇ ।

—ଟିକ ଆଛେ । ଆପନାରା ମାଲପତ୍ର ସାମାନ୍ୟ ବେବେଳ । ହୋଟେଲେର ସାମନେ ନୀଚେ ଏସେ ଦୀଙ୍ଗାଳେ । ଏକୁଥି ଗାଡ଼ି ପୌଛେ ଯାବେ । କାଳେ ଗାଡ଼ି ।

—ଓ, କେ ।

—ବାମଲାଲ ଫୋନ ବୈଶେ ଦିଲ । ହରେନକେ ବଲଳେ—ତାଙ୍କ ଶୀଘ୍ରିର ତୈରୀ ହୁଏ ନେ ।

ହରେନ ହେଦେ ବଲଳ—ଟିକ ଆଛେ ।

ଓରା ମାଲପତ୍ର ନିଯେ ନୀଚେ ଏସେ ଦୀଙ୍ଗାଳେ । ହୋଟେଲେର ଦାରୋଯାନକେ ଆଗାମେ ଅସ୍ଵବିଧାପ ଅବଶ୍ୟ ଏକଟୁ ହଲେ ।

ଯା ହୋକ, ମିନିଟ ଦସକ ପରେଇ ଏକଟା କାଳୋ ରଙ୍ଗେ ଗାଡ଼ି ଏସେ ଦୀଙ୍ଗାଳ ତାଦେର ସାମନେ ।

କିଞ୍ଚିତ ଗାଡ଼ିତେ ଅତୀନିଲାଲ ନେଇ । ତାର ବଦଳେ ଅନ୍ୟ ଏକଜନ ଲୋକ ଫ୍ଲାଇଟ

ନାଗିନୀ କମ୍ବା

କରଛେ ଗାଡ଼ିଟା । ପେହଳେଓ ଏକଜନ ଯୋଟା ଥିଲୋ ଅଜାନୀ ଲୋକ
ବସେଛିଲ ।

ଦେ ବଲଲେ—ଉଠେ ଆସୁନ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଅତୀନଲାଲ କୋଥାଯ ?

—ମେ ପ୍ରେନେର ଦିକେ ଚଲେ ଗେହେ । ଆପନାରା ଉଠେ ଆସୁନ ।

ରାମଲାଲ ଆର ହରେନ ମାଲପଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଉଠେ ସମ୍ବେଦୀ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତୀଆ ବେଶେ
ଗାଡ଼ି ଛୁଟେ ଚଲିଲ ।

ଗାଡ଼ି ଚଲେଛିଲ ଦର୍ଶିଷ ଦିକେ । ପ୍ରାୟ ଏକ ଘଟାରୁ କିଛୁ ବେଶୀ ମହିନ ଆକା-
ବିକା ନାନୀ ପୁଷ୍ଟ ଗାଡ଼ି ଚଲିଲୋ । ତାରପର ଯେ ଜୀବିଗାତେ ଏସେ ଗାଡ଼ିଟା ଧାମଲୋ,
ମେଟାକେ ଏକଟୁ ଜନ୍ମଲାଇ ବଲା ଯାଏ ।

ଜନଲେର ଏକପାଶେ ଏକଟା ନୃତ୍ୟ ଧାନଭୟର ମତ ତୈରି କରା ହରେଇ । ଏ
ଅନ୍ଧଲେର ଆଶେପାଶେ ଜନମାନବେର ଅଞ୍ଜିତ ନେଇ ।

ରାମଲାଲ ଦେଖିଲୋ ମେଥାନେ ଏକଟା ଯାବାରି ଆକାରେର ପ୍ରେନ ଦୌଡ଼ିଯେ ଆଛେ ।

ଡ୍ରାଇଭାର ତାଦେର ତିନଙ୍କଳକେ ନାଯିଯେ ଦିଲେଇ ଗାଡ଼ି ନିର୍ମିତ ଫିରେ ଚଲେ ଗେଲୋ ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ଯେ ଯୋଟିମୋଟା ଲୋକଟି ତାଦେର ମଙ୍ଗେ ଏସେଛିଲ ଦେ ବଲଲେ—
ଏକଟୁ ନାଭାନ । ଆପନାଦେଵ ବ୍ୟାକେର ଟାକାର ରମିଦ ଓ ଭୋନେଟର ଚାବିଟା ଏକୁଣ୍ଡ
ଏସେ ଯାବେ ।

ବଲାତେ ବଲାତେ ଖପାଶର ଏକଟା ଗାଛେର ଆଡାଲ ଥେକେ ଯେ ବେରିଯେ ଏଲୋ,
ତାକେ ଏଥାନେ ଦେଖିବାର ଆଶ ରାମଲାଲ କରେନି ।

କୁଣ୍ଡା ବଲଲେ—ଚଲୁନ, ରେଡ଼ି ତ ?

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଅତୀନଲାଲ କୋଥାଯ ?

—ତାର କାଜ ଶେଷ । ଏବାରେ କାଜ ହଲୋ ଆମାର ଆର ଆମାର ଏହି
ମହିମାର । ଏଇ ନାମ ଜୀବନ ପାଲିତ ।

ଆମିରୀ କନ୍ୟା

ରାମଲାଲ ବଲଳେ—କିନ୍ତୁ ଆମି ସାବ ମଙ୍ଗେ କଥା ବଲେଛି, ତାର ମଙ୍ଗେ ଦେଖା କରନ୍ତେ ଚାହିଁ ।

—ଭାବ ମେଇ—ଏହି ନିମ ।

ବଲେ କଥା ଏକଟା ବ୍ୟାକେର ରଲିହ ଆବ ଏକଟା ଚାବି ବେଳ କବରେ ଦିଲେ ତାର ହାତେ ।

ରାମଲାଲ ଦେଖିଲେ ପ୍ରୀକ୍ଷା କରେ । ରସିଦଟା ଠିକ୍ ଆହେ, ସେଟା ଜାଲ ନୟ ।

ରାମଲାଲ ବଲଳେ—ଠିକ୍ ଆହେ ।

—ବେଶ ତବେ ଏଟା ପକେଟେ ରାଖୁନ । ଚଲୁନ, ଫେନଟା ଚାଲାବାବ ଅମ୍ବେ ଚେଷ୍ଟା କରୁନ ।

ମକଳେ ଗିଯେ ପ୍ରେନେ ଉଠିଲୋ । ରାମଲାଲ ବଦଳେ ପାଇସଟେର ଆସନେ । ତାର ପାଶେ ହରେନ ।

ରାମଲାଲ ଦେଖିଲା, ଜୀବନ ପାଲିତେର ହାତେ ଏକଟା ବେଶ ଦାମୀ ପିଣ୍ଡଳ । ବୋଧ ହର ଫରେନେର ତୈରି । କୁଞ୍ଚାର ହାତେଓ ଏକଟା ପିଣ୍ଡଳ ଦେଖା ଗେଲ ।

ରାମଲାଲ ବଲଳେ—ପିଣ୍ଡଳ ଦେଖାଇଛନ କେନ ? ଆମି ତ କିଛୁ ବୁଝାଇ ନା ।

—ଆମରା ଏକଜନ ମର ପମ୍ପ ଆଗନ୍ତାର ଗାର୍ଡେ ଥାକବୋ—ଯାତେ ବେଇମାନୀ ନା କରେନ ।

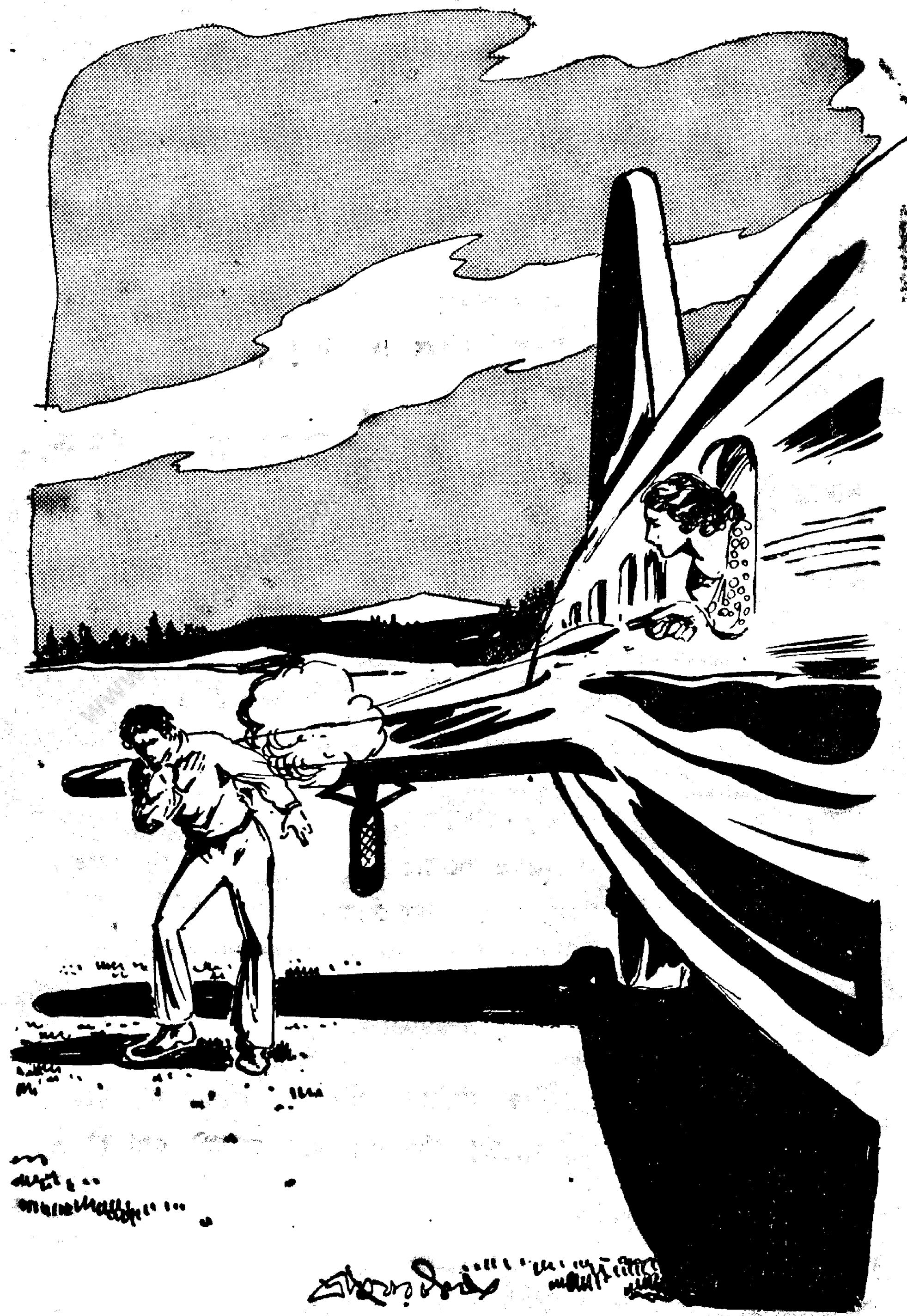
—ତା କରନ୍ତେ ଯାବ କେନ ? ଆମାର କାଜ ଆମି ଠିକଇ କରବୋ । ଶ୍ରୀ ଅତୀନଲାଲ ।

କୁଞ୍ଚା ବଲଳେ—ଏକଟୁ ଦାଢ଼ାନ ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ଦେଖା ଗେଲ, ଏକଟା ଗାଡ଼ି ଏସେ ଥାମଲୋ । ଗାଡ଼ି ଥେବେ ନାହଲୋ ଏକଜନ ଲୋକ ।

ରାମଲାଲ ଚିନତେ ପାଇଲେ—ମେ ଅତୀନଲାଲ ।

ଆଚୟକା କୁଞ୍ଚା ତାର ପିଣ୍ଡଳଟା ପ୍ରେନେର ଜାନାଲାର କାଛେ ଲିଯେ ଆନାଲା ଦିଯେ ପର ପର ଛୁବାର ଫାଯାର କରିଲ ।



ପ୍ରମାଣିତ
ହେଲା

ଅତୀନଲାଲେର ଗାୟେ ଛଟୋ ଗୁଲିଇ ବିକ୍ଷି ହଲୋ ।

নাগিনী কর্ম্য।

নিচুর্জ লক্ষ্য !

অতীনলালের গায়ে দ্রুটো গুলিই বিক হলো ।

অতীনলাল মাটিতে গড়িয়ে পড়লো । তার জীবন শেষ !

রামলাল বললে—ওকে মারলেন কেন ?

কুফা বললে—আমরা কাজের কৈফিয়ৎ দিই না । ও বিরাট বেইশানী করেছিল—তাই তাকে শেষ করলাম ।

রামলাল বললে—বাঃ চমৎকার । আমাদের কাজের পর আপনারা যে আমাদেরও এই অবস্থা করবেন না, তার কি প্রয়োগ ?

কুফা বললে—বিনা কারণে কোনও কাজ করি না । এই অতীনলাল পুলিসে জানিয়েছে—হংতো একুশ তারা এসে পড়বে । তাই তাড়াতাড়ি করুন । ধরা পড়লে আপনারাও বাদ যাবেন না ।

কুফা আর জীবন পালিত দৃঢ়নেই পিণ্ডল তুলল শুদ্ধের দিকে ।

রামলাল বললে—আমাদের কৌশলে বেশ ফাদে ফেলেছেন দেখতে পাচ্ছি ।

কুফা বললে—ফাদে কোথায় ? টাকা ত পেয়ে গেছেন । তা ছাড়া সবচেয়ে মতো আমাদের পৌছে দিলে আরও পনেরো হাজার টাকা অতিরিক্ত দেবো । সেটা হস্তে বোনাপু । অতীনলালের চেয়ে কম দেবো না আমরা ।

রামলাল বললে—ঠিক আছে । পুলিস আসার আগেই উড়তে হবে ।

সে হয়েনকে বললে—সব যজ্ঞপাতি ঠিক আছে ত ?

হয়েন বললে—ইয়া শুক্র ।

রামলাল দেখলো । প্রেনচিতে যাত্রীদের সীটগুলো সরিয়ে সব কাঠের বাল্ক দিয়ে বোঝাই । আয় পনেরো কুণ্ডি বাল্ক মাল বোঝাই করা হয়েছে প্রেনে ।

সে প্রেনে স্টার্ট দিল ।

ନାଗିନୀ କର୍ଣ୍ଣା

କିଛୁଟା ଦୌଡ଼େ ଗିଯେ ଫେନ ଭୂମି ଭାଗ କରେ ମଗର୍ଜନେ ଉଡ଼ିଲୋ ଆକାଶେର
ବୁକ୍କେ ।

କିନ୍ତୁ ଫେନଟା ଏକଟୁ ପୁରୋନୋ ଧୀଚେର । ଥୁବ ବେଳୀ ଶୌଭ ଦିତେ ପାରଲୋ ନା
ରାମଲାଲ । ହୋଟାମୃତ ଗତିତେ ଫେନ ଛୁଟୁଗୋ ।

ରାମଲାଲ ଭାବେ ମାପଟା ଦେଖେ ନିହେ ଫେନ ଚାଲାତେ ଲାଗଲ ।

ଭାରପୁର ମେ ବଲଲେ, ରଙ୍ଗା ଦେବୀ, ଓଭାବେ ପିନ୍ଧିଲ ହାତେ ଦ୍ଵାରିଯେ ଧାରିଲେ
କାହିଁ ଥିଲ ବନେ ନା । ଓଟା ନାମାନ । ଆପନାର ଐ ସଙ୍ଗୀ ଓଟା ହାତେ ପାହାରା
ଦିକ । ଆପନାର ମଞ୍ଜେ ତୁ ଏକଟା କଥା ବଲି ତତ୍କଷଣ ।

କଙ୍କା ପିନ୍ଧିଲଟା କୋମରେ ଝଁଝେ ବାଖଲୋ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଆମରା ମେଖାନେ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ କରିଛି ଏହି ବାଜ୍ଯଟାର ନାମ କି ?
—ଓଟାର ନାମ ଉଗାଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟ ।

—ମେଖାନେ ମାଲଟା ନିୟେ ଯାଚେନ କେନ ?

—ବିପ୍ରବୀରା ଏଟା ପେତେ ଚାହୁଁ—ଆବାର ରାଜଶକ୍ତିର ଏଟା ପେତେ ଚାହୁଁ । ଏହି
ଅକ୍ଷେତ୍ର ମେଖାନେ ଥୁବ ଦାଖ ।

—ତା ନା ହସ ବୁଝନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମେଖାନେ ନାମର ସମୟ ସଂକେତ ପାବ କି କରେ ?

—ଆମାଦେର ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା କରବେ । ସରକାରୀ ଏରୋଡ୍ରାମେ ନାମର ନା
ଆମରା । ଶେଷକାଳ ବ୍ୟବହାର କରା ଆଛେ—ଦେଖଭେଇ ପାବେନ ।

চার

চতুর্জাল

পেন যথাসচ্চ জোরে উড়িয়ে নিয়ে যেতে চেষ্টা করলেও, শীঘ খুব
বাড়লো না।

তখন পেন চলেছিল সমন্বের শুপর দিয়ে। রামলাল নিখুঁত ভাবে গতি
নির্ধার করে পেন চালাতে পাগল।

রামলাল চালাতে চালাতে ভাবতে পাগল নানা কথা। এই অভীনবাল ও
তার সহকর্মী, এই কুকুর ও তার সহকর্মী, কে কোন দলে, কিছুই সে জানে না।

অভীনবাল কেন হঠাৎ বিশ্বস্থাতকতা করলো? কেন মে হঠাৎ পুলিমে
খবর দিল? না, এসব কি শুধু কুকুর ধাক্কা?

কুকুর কথাবার্তা ও আবক্ষণ্ণী দেখে তাকে অতি বহস্যময়ী এক নারী বলেই
মনে হয়।

অবশ্যেই সক্ষার একটু পরে পেন এসে গেল তাদের নির্দিষ্ট লক্ষ্যে।

রামলাল বললে—গৃহবাস্থান এসে গেছে—বেটে শক্ত করে বায়ুন।
আমদের নামতে হবে এবার। কিন্তু নীচে ত কোনও সিগন্যাল দেখছি না।
এদিকে আকাশে দেখ, কোটা কোটা বৃষ্টি পড়ছে।

কুকুর চিক্ষিত ভাবে বললে—ঠিকই হেথতে পাবেন—যদি বিজ্ঞাহ শুরু না
হয়ে থাকে।

রামলাল পাক খেয়ে পেনকে নীচে নামিয়ে আনলো।

সঙ্গে সঙ্গে দেখা গেল আশ্চর্য দৃশ্য।

দুদিকে দুই সারি লোক দাঢ়িয়ে। তারা একসঙ্গে বড় বড় টর্চ জেলে
সিগন্যাল দিল।

ରାମଲାଲ ପେନ ନାମିସେ ଠିକ ଦୁଟି ସାରି ଟର୍ଚେର ଯାଏ ଦିଯେ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ କରିଲ ।

ପେନ କିଛିଟା ଦୋଡ଼େ ଏକ ଶର୍ଷ ଶ୍ରିର ହଲୋ ।

କୁଞ୍ଚା ଯେନ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିଶ୍ଚାମ ଫେଲିଲୋ । ବଲଲେ—ଆକ, ଆର କୋନଷ ଭର ନେଇ ।
ମର ଠିକ ଆହେ ।

ଶୁରା ପେନ ଥେକେ ନାମାର ବାବଞ୍ଚା କରିଲ ।

ତାର ଆଗେ କଜନ ଲୋକ ଉଠେ ଏମେ ଯାଲଙ୍ଗଲୋ ନାମିସେ ଦୁଟୋ ବଡ଼ ଲାଗିଲେ
ତୁଳିଲୋ ।

ରାମଲାଲ, ହରେନ, କୁଞ୍ଚା ଆର ଜୀବନ ନେମେ ଏମେ ଏକଟା ବଡ଼ ଗାଡ଼ିତେ
ଉଠିଲୋ ।

କୁଞ୍ଚା ବଲଲେ—ଆପନାର କାହିଁ ଥେକେ ଆର କୋନଷ ସାହାଯ୍ୟ କି ପେତେ ପାରି
ରାମଲାଲବାବୁ ?

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଆମି ଆର କିଛି କରିବେ ପାରବୋ ନା । ଆମି ଏଥିନ
ବିଆୟ ଚାଇ ।

ଅବଶେଷେ ଏକଟା ହୋଟେଲେର ସାମନେ ଗାଡ଼ିଟା ଏମେ ଥାଯିଲୋ । ରାମଲାଲ ଆର
ହରେନ ନେମେ ପଡ଼ିଲୋ ।

* * *

ହୋଟେଲଟା ହରତୋ ଏହି ଶହରେ ଏକଟା ବଡ଼ ହୋଟେଲ—ବିଜ୍ଞ କୋଲକାତା,
ବୋଷେ ବା ଦିଲ୍ଲୀର ବଡ଼ ହୋଟେଲର ତୁଳନାର ଏମନ କିଛି ବଡ଼, ତା ନମ ।

ରାମଲାଲ ଦେଖିଲୋ କାଉଟୋରେ ଏକଜନ ପ୍ରୌଢ଼ କାଳୋ ମତ ଲୋକ ବସେ
ଆହେ ।

ଚୋଥେ ମୋଟା ଚଶମା, ପରିଲେ ଶ୍ୟାଟ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଆମାର ନାମ ରାମଲାଲ, ଏବ ନାମ ହରେନ । ଆମାଦେର
ଜନ୍ୟ କୁମ ବୁକ୍ କରା ଆହେ କି ?

—ଈୟା, ପାଚ ନୟର କୁମ ଆପନାଦେର ଜନ୍ୟ ବୁକ୍ କରେ ରେଖେ ଗେଛେନ ମିସ୍

ନାମିନୀ କନ୍ୟା

ଆଜିନି : ତିନିହି ଆପନାଦେର ସ୍ଵର୍ଗ-ସ୍ଵର୍ଧାର ଦିକେ ଲଙ୍ଘ ବାଥବେନ । ତିନି ବାହିରେ ଗେଛେନ—ସବ ବଲେ ଗେଛେନ ।

—ଖୁବ ଭାଲ । ଚାରିଟା ଦିନ ।

ଚାରିଟା ଦିଲେ ଲୋକଟି ତାର ହାତେ ତୁଳେ । ତାରପର ବଲଲେ—ତା ଖାତାଯ ଦୁଇଲେ ମହି କକ୍ରନ ।

ବାମଲାଲ ଆର ହରେନ ମୁହଁ କରିଲୋ ଖାତାଯ ।

ଲୋକଟି ବଲଲେ—ଦୋତାଯ ଉଠେ ବୀ ଦିକେର ମାରିତେ ତିନଟି ସବ ଛେଡ଼େ ଆପନାଦେର ସବ ।

—ଠିକ ଆଛେ ।

ବାମଲାଲ ଆର ହରେନ ମାଲପତ୍ର ନିଯେ ଏଗିଯେ ଗେଲ ।

ଦରଙ୍ଗା ଖୁଲେ ଅନେକ କଟେ ଆଲୋ ଆଲୋ । ଦେଖତେ ପେଲୋ, ମେଟା ଏକଟା ମାକାରୀ ଆକାରେର ସବ । ଛଟେ ଖାଟ ପାତା, ଛଟେ ଚେହାର ଏକଟା ଟେବିଳ । ଓଦିକେ ଏକଟା ଦେଉୟାଲ ଆଲମାରୀ । କୋଣେ ଏକଟା ଫୋନ ବାର୍ଖା ।

ବାମଲାଲ ବୁଲାଲେ, ଏହି ଅକଳେ ଏଟାଇ ବିରାଟ ବଡ଼ ହୋଟେଲ ।

ତାରା ମାଲପତ୍ର ବେଳେ ବିଶ୍ରାମ କରିବି ଲାଗିଲ । ଫ୍ୟାନଟା ପୁରୋ କ୍ଷୀଣି ଚାଲିଲେ ଦିଲ ।

ଏକଟୁ ପରେ କଫି ଓ ଜଳଖାରୀ ଏଲୋ । ଟୋନ୍ଟ, ଶମ୍ଲୁଟ ଆର ଶଦେଶୀ କିଛୁ ଫଳ ।

ମେଞ୍ଜଲୋ ଥେବେ ନିଯେ ଏବା ଏକଟୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ ଭାବଛେ, ଏମନ ସମସ୍ତ ଫୋନଟା ବେଜେ ଉଠିଲୋ ହଠାନ୍ତ ।

ବାମଲାଲ ରିସିଭାରଟା ତୁଲେ ଧରେ ବଲଲେ—ହ୍ୟାଲୋ—

ଶୁଣାଳ ଥେକେ ଇଂରେଜୀତ ନାରୀକଟି ଭେଲେ ଏଲୋ—ଆମି ମିସ୍ ଆଜିନି କଥା ବରଛି । ଆପନାଦେର ଦେଖାନ୍ତାର ଭାବ ଆମାର । କିନ୍ତୁ ଆମି ଯେତେ ପାରିନି । ଆପନି ଏକବାର ଦୟା କଟେ ଆସିବେ କି—ବିଶେଷ ପ୍ରୋଜନ ।

—କୋଣାମ ?

—କାହେଇ ! ତେରୋ ନସର ପାର୍କସାଇଡ ଲେନ । ହୋଟେଲ ଥେକେ ଉଚ୍ଚରେ
ଗିଯେ ଖୋଜ କରତେ ହବେ ।

—କି ବ୍ୟାପାର ବଲୁନ ତ ?

—ଉଦ୍‌ଧର୍ମ କାଜ ନା ହଲେ ଆପନାଦେଇ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ନା । ଆପନାଦେଇ
କାଜକର୍ମ ଆଜିଇ ଫାଇନାଲ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରା ହଜ୍ଜେ ।

—ଭାଗ କଥା । ଆମି ଆସଛି ।

—ଆର ଏକଟା କଥା—ମାବଧାନେ ଥାକବେନ । ଶକ୍ରପକ୍ଷେର ନନ୍ଦର ଯେ ପଡ଼ିବେ
ନା, ଏହିନ କଥା ନେଇ ।

—ଠିକ ଆହେ ।

ଫୋନ ନାହିଁସେ ରେଖେ ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ତୁ, କେ ଯେ ଶକ୍ର, କେ ଯେ ଯିତ୍ତ କିଛୁଇ
ବୁଝାଇ ନା ।

—ତୀ ବଟେ । ବଲଲେ ହରେନ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ହରେନ, ତୋକେ ଏ ସବେ ଏକା ରେଖେ ହାବ ନା—କାରଗ, ଏହି
ନସରେ ଆମରା ଆଛି, ଯେ କେଉ ଜାନତେ ପାରେ ।

ପାଶାପାଶି ତିନ ଚାରଟି ସବ ସବ ମେହାର ବୋକାଇ । ଶେଷେ
କୋଣେ ଏକଟା ଛୋଟ ଖାଲି ଦ୍ୱାର ଖିଲିଲୋ । ରାମଲାଲ ଦେଖିଲୋ ସେଟା
ଚୌଦ୍ଦ ନସର ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ହରେନ ତୁଟେ ଦରଜା ବକ୍ଷ କରେ ଏଥାନେ ବିଶ୍ରାମ କର ।
କେଉ ଡାକନେଓ ପୁଲବି ନା—ଶୁଦ୍ଧ ଭେତର ଥେକେ ଧରିବି । ବ୍ୟାସ । ଆମି
ଶୀଗଗିର ଫିରାଇ ।

ନିଜେଦେଇ ସବେ ତାଳା ଦିଯେ ଚାରିଟାଓ ସେ ହରେନକେ ଦିଯେ ଦିଲ ।

ତାରପର ନୀଚେ ଲେନେ ଏଲୋ । ବ୍ୟାସ ଥେକେ ପିଞ୍ଜଲଟା ବେର କରେ ସଙ୍ଗେ
ନିଲୋ ।

ନାଗିନୀ କର୍ଣ୍ଣ

ପ୍ରୋଟ ତଜ୍ଜଳୋକ ବଲସେ—କି ଥବର ?

ରାମଲାଲ ବଲସେ—ଶହରଟି କି ରକମ, ତା ଏକଟୁ ଯୁରେ ଦେଖେ ଆଶି ମ୍ୟାର ।
ଏହି ବଲେ ରାମଲାଲ ପଥେ ବେରିଯେ ପଡ଼ିଲୋ ।

ଶୀଘ୍ର

ଅତୁଳ ଅଭିଭବତ୍ତା

ରାତ ତଥିନ ପ୍ରାୟ ନଟା ହବେ ।

କିନ୍ତୁ ଏଇ ମଧ୍ୟେଇ ଏହି ଶହରେର ପଥଦ୍ୱାରା ଏକଦମ ଝାକା । ପଥେ ଏକଟା ଲୋକଙ୍କ
ଚୋଥେ ପଡ଼େ ନା ।

ଉତ୍ତର ଦିକେ ଦଶ ପଲେରୋ ମିନିଟ ଇଟିବାର ପର ପଥ ଛାତାଗେ ଭାଗ ହରେ ଗେଛେ ।

ରାମଲାଲ ତାକିମେ ଦେଖିଲେ ଭାନ୍ଦିକେ ପଥଟା ବେଶୀଦୂର ଯାଏ ନି ; କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଦିକେ
ଅନେକଟା ଦୂରେ ଏକଟା ପାର୍କ ଯତୋ ଦେଖା ଯାଛେ ।

ରାମଲାଲ ବା ଦିକେ ଚଲିଲୋ ।

ଆରା ମିନିଟ ଦୁଃଖ ଚଲାର ପର ସେ ପାର୍କେର କାଛେ ଏଲୋ । ପାର୍କସାଇଟ
ଲେନଟାଓ ଚୋଥେ ପଡ଼ିଲୋ ତାର ଏକଟୁ ଖୁବ୍ ଜତେଇ ।

ରାମଲାଲ ଗଲିଟାର ମଧ୍ୟେ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ । ପେଟାଓ ଦକ୍ଷିଣ ଥିକେ ଉତ୍ତର ଦିକେ ଗେଛେ ।
ଆୟ ପାଚ ଛ ମିନିଟ ପରେ ସେ ତୋରୋ ନସର ବାଡ଼ିଟା ଖୁବ୍ ଜେ ପେଲ ।

ଦୋତ୍ରା ହୋଟ୍ର ବାଡ଼ିଟା । ଅନେକଦିନେର ପୁରୋନୋ ବଲେ ମନେ ହଲୋ ।

ମେହିନ ଗେଟ ଖୋଲା । କିନ୍ତୁ ସବ କଟା ସର ଅନ୍ଧକାର—ମାତ୍ର ଏକଟା ଘରେ ଆଲୋ
ଜଲିଛେ ।

ରାମଲାଲ ଭେତରେ ତୁଳିଲୋ ।

ତାରପର ଦୋଷଗ୍ନୀ ଉଠେ ସେ ଘରେ ଆଲୋ ଝଳିଲ ଦେଇ ସରଟିର ଶାମନେ
ପିଯେ ମେ ଦାଡ଼ାଲୋ ।

ଦୁରଜ୍ଞାଟା ଭେଜାଲୋ ଛିଲ । ଧାକା ଦିତେଇ ଖେଳ ଗେଲ । ରାମଲାଲ ଭେତରେ
ପ୍ରବେଶ କରଲୋ ।

ସରେର ମଧ୍ୟେ ଏକଟା ଖାଟେର ଉପରେ ପରହାରନ୍ଦରୀ ଏକଟି ମେଯେ ଥିଲେ ଆଛେ;
ଚୋଥ ବୁଜେ ଘୁମିଯେ ଆଛେ ମେଯେଟି ।

ରାମଲାଲ ଭାବଲୋ, ଏହି ବୌଧ ହୟ ଦେଇ ମେଯେଟି—ଅର୍ଦ୍ଧ ମିସ୍ ଆୟାନି ।

ରାମଲାଲ ଭାକ ଦିଲେ—ମିସ୍ ଆୟାନି—ଶୁଣ—

ମିସ୍ ଆୟାନି ତବୁ ଯେଣ ଘୁମିଯେଇ ଆଛେ ।

ରାମଲାଲ ଆବାର ଜୋରେ ଜୋରେ ଭାକ ଦିଲେ—ମିସ୍ ଆୟାନି, ଶୁଣ—

ତବୁ କୋନାଓ ଶାଡ଼ା ନେଇ ।

ରାମଲାଲ ତାର ଗାୟେ ହାତ ଦିଲେ । ତାରପରଇ ଚମକେ ଉଠିଲ । ଖାଟେର
ଉପରେ ମିସ୍ ଆୟାନି ଘୁମିଯେ ନେଇ—ଆସିଲେ ମେ ମାରା ଗେଛ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଆକ୍ରିକାର ଲୋକଦେଇ ଏବଂ ଆମେରିକାର ଲୋକଦେଇ ଏକଟି ପ୍ରିୟ ଅନ୍ତର
ହଲୋ ‘ବୋଲା’ । ଉପରୂକୁ ହାତେ ପଡ଼ିଲେ—ଏଟି ବନ୍ଦୁକର ଥେକେଓ ମାରାନ୍ତୁକ ।

ଏତେ କୋନାଓ ଶବ୍ଦ ହୟ ନା । ଦୁଇ ସୀମାର ବଳ ପ୍ରଚାନ୍ଦ ଜୋରେ ଏଟା ଥେକେ ଛୁଟିଲେ
ଦେଉଥା ଫାଯ୍ । ଏଟି ଗଲାକୁ ଲଙ୍ଘ କରେ ମାରା ହୟ ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏଟି ଗଲାକେ ଭେତେ
ଦେଇ ବା ଦମ ବକ୍ଷ କରେ ଦିଯେ ଲୋକଟିକେ ମେରେ ଫେଲେ ।

ବୋଲା ଦିଯେଇ ଏହି ମେଯେଟିକେ ହତ୍ୟା କରା ହେଲେ ।

ରାମଲାଲେର ମୁଖ ଦିଯେ ବିଶ୍ୱାସ କୋନାଓ କଥା ବେଇ ହଲୋ ନା । ମେ ଯେଣ ହତ୍ୟା
ହେଲେ ଗେଛେ ।

*

*

*

*

—ପିନ୍ତଲାଟା ପକେଟ ଥେକେ ବେଇ କରେ ଦେବେତେ ଫେଲେ ଦାଓ ! ପେଚନ ଥେକେ
କହୁଥର ଶୋନା ଗେଲ ।



রামলাল ডাক দিলে—মিস অ্যানি শুন—

ରାମଲାଲ ଚମକେ ପେଛନେ ଥାକାଲୋ ।

ଶେଷଗାନ ତାର ଦିକେ ଉଦ୍‌ଘାତ କରେ ଦୀଙ୍ଗିଯେ ଏକଜନ ଦୀର୍ଘକାଯ କାଳୋ ଅତେ ଲୋକ ।

ରାମଲାଲେର ବିଶ୍ୱା ଆରଣ୍ୟ ସେଡ଼େ ଗେଲ ।

ମେ ପିଞ୍ଚଲଟା ପକେଟ ଥେକେ ବେର କରେ ମେରୋତେ ଫେଲେ ଦିଲେ ।

—ତୁ ମି ବେଶ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ । ଏବାରେ ସାମନେ ଏଗିଯେ ଭାନ ଦିକେ ଘୋରୋ ।
ତାରପର ଘର ଥେକେ ବେରିଯେ ଚଲୋ ।

—ତାତେ କି ପ୍ରଯୋଜନ ? ରାମଲାଲ ହେମେ ବଲଲେ—ତାତେ କି ଲାଭ ? ତୁ ମି ଇଚ୍ଛା କରଲେ ଆମାକେ ମେରେ ଫେଲେଇ ତ ପାରୋ । ଯେମନ ଦେଖିଲାମ ଅଭୀନନ୍ଦାଳକେ
ମେରେହେ ତୋମାଦେର ଏକଜନ । ମେ ବୋରହି ତୋମାଦେର ପ୍ରେସିଡେଟେର ଲୋକ
ଛିଲ—ତାଇ ନା ? ତୋମରା ବୋଧ ହୟ ବିପରୀ—

—ମେ କଥାର ପ୍ରୋଜନ ନେଇ । କୁଷଙ୍ଗ ଦେବୀ ତାର କାଙ୍ଗ ଠିକ କରେଛେ ।
ତୋମାକେ ଆମରା ମେରେ ଫେଲିତେ ପାରିତାମ—କିନ୍ତୁ କୁଷଙ୍ଗ ଦେବୀର କଥା ଶୁଣେ ତା
କରିବି । ଯାକ, ତୋମାର ମଙ୍ଗେ କିଛି କାଜ ବାକି ଆହେ । ଯା ବଲଛି, ତା
କରୋ ।

ବାଧ୍ୟ ହେଯ ରାମଲାଲ ଚଲତେ ଲାଗଲ । ନୌଚେ ମେମେ ଆଶତେଇ ଏକଜନକେ
ଏକଟା ଗାଡ଼ି ନିଯେ ଦୀଙ୍ଗିଯେ ଥାକତେ ଦେଖା ଗେଲ । ଏହି ଲୋକଟା ଏକଟୁ ଟେଟେ—
ହରେମେର ମତୋ ପାଂଚ ହୁଟ ଝୁରୁ ହବେ ।

ଲମ୍ବା ଲୋକଟା ବନ୍ଦୁକ ଧରେ ଥାକଲୋ । ବୈଟେ ଲୋକଟା ଦୟଜା ଥୁଲେ ଦିଲୋ ।

ତାରପର ତାରା ଗାଡ଼ିତେ ଉଠେ ବସଲୋ । ବୈଟେ ଲୋକଟା ଗାଡ଼ି ଚାଲାତେ
ଲାଗଲୋ । ଲମ୍ବା ଲୋକଟା ବନ୍ଦୁକ ଚେପେ ଧରେ ଥାକଲୋ ରାମଲାଲେର ପାଂଜରେ ।

ଆକାରୀକ୍ଷା ପଥେ ପ୍ରାୟ ଆଧ ଷଷ୍ଟଟା ଗାଡ଼ି ଚଲଗୋ । ତାରପର ଏକଟା ବାଡ଼ିର
ଥେକେ କିଛି ଦୂରେ ଏକଟା ବାଗାନେ ଏସେ ଗାଡ଼ିଟା ଦୀଢ଼ାଳ ।

ଓରା ନାହଲୋ ।

ଆପିନୀ କର୍ଯ୍ୟ।

ରାମଲାଲ ଚଲିଲୋ ଆଗେ—ଦସ ଲୋକଟି ପେହନେ । ଏ ବାଡ଼ିଟାର ଶୁଣ୍ଡେ
ପ୍ରବେଶ କରିଲୋ ତାରା ।

* * * *

ଏକଟା ଧରେର ଶୁଣ୍ଡେ ପ୍ରବେଶ କରେ ରାମଲାଲ ଦେଖିଲୋ କୁଞ୍ଜା ସେଥାନେ ବଳେ
ଥାଇଛେ ।

ରାମଲାଲେର ସଙ୍ଗୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲୋକଟା ବଲିଲେ—ଏବାରେ ବୋସୋ ।

ରାମଲାଲ ବସିଲେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲୋକଟା ବଲିଲେ—ଆମି ବିପରୀ ମଲେର ନେତା ଶୁଭିଯାଃ । ବିପରୀ ମଫଳ
ହଲେ ଆଖିଇ ହବୋ ନତ୍ରନ ପ୍ରେସିଡେଟ । ଏଥିନ ଶୋନେ, ତୋମାକେ ଆମରା ଆନିର
ହତ୍ତାର ଦାଯେ ପୁଲିସେ ଦିତେ ପାରି । କିନ୍ତୁ ତା ଦେବୋ ନା । ବରଂ କୁଞ୍ଜାର କଥାମତୋ
କାଞ୍ଜ କରବେ । ତୋମାର ହୋଟେଲେ ତୁ ଥି ଶୋଜା କିମ୍ବେ ଘାବେ । ତାରପର ପରବର୍ତ୍ତୀ
ମେଲେଇ ଫିରେ ଘାବେ ଡାରିତେ । ଏଥନକାର ଶବ୍ଦ କଥା ତୁ ମି କୁଳେ ଘାବେ
ରାଜୀ ?

ରାମଲାଲ ବଲିଲେ—ଏଥନକାର ପ୍ରେସିଡେଟ କେ ଆମି ଜାନି ନା । ତୁ ମି ହଲେ
ଯେ ତାତେ କି ଶୁଭିଧେ ହବେ ତାଓ ବୁଝି ନା ! ତବେ ତୋମାର ମତୋ ପ୍ରେସିଡେଟ
ଆମାର ପରିଚନୀନ୍ତର ନାହିଁ । ମେରୀ ହୋକ, ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆମି ଏଥାନେ ଏଥେ କେନ କି
ହଜେ, ତାବୁ କିଛୁଇ ବୁଝିତେ ପାରଛି ନା । ବୁଝି କୋନାତ ଲାଭିନ୍ତି ନେଇ ।

କୁଞ୍ଜା ବଲିଲେ—ମୀଜ, ଏଦା ଯା ବଲିଛେନ, ତା କରନ, ଅନର୍ଥକ ବିପଦ ବାଡ଼ାବେଳ
କେନ ?

—ସବ ବୁଝାଇ । ବାଧା ହେବ ତାଇ କରାନ୍ତେଇ ହବେ । ତାହାରୀ ଆମାର ଏଥାନେ
ଥେକେ ଲାଭିବ ବା କି ?

ଶୁଭିଯାଃ ବଲିଲେ—କାଳ ସକାଳେର ପ୍ରେନେ ତୋମରା ଚଲେ ଯାଏ, ତା ନା ହଲେ
ତୋମାର ବିଷୟେ ପୁଲିସେ ଜାନାନ୍ତେ ହବେ ।

—କିନ୍ତୁ ଆମାର ପନ୍ଥେରେ ହାଜାର ଟାଙ୍କା—

—ତୋମାର ହୋଟେଲେ ଠିକ ପୌଛେ ଦେଓୟା ହବେ ।

—ଠିକ ଆଛେ । ତାହଲେ ବିଦ୍ୟାୟ—

ଫୁମିଯାଂ ବଲଲେ—ଏ ବେଂଟେ ଲୋକଟି ଆମାର ଦଲେର କର୍ମୀ । ସେ ତୋମାକେ ସୋଜା ହୋଟେଲେ ପୌଛେ ଦେବେ ।

ରାମଲାଲ ବିଦ୍ୟାୟ ନିଯେ ବାହିରେ ଏଲୋ । ତାରପର ସେ ଏ ଗାଡ଼ିତେ ଏସେ ଉଠିଲୋ ।

ବେଂଟେ ଲୋକଟି ବଲଲେ—ତୋମାକେ ଶେଷ କରେ ଫେଲାଇ ଉଚିତ ଛିଲ । କିନ୍ତୁ ମ୍ୟାରେର ଇଚ୍ଛା,.....ଏଥିନ ଓଠେ ଗାଡ଼ିତେ ।

ରାମଲାଲ ଦେଖିଲୋ ଲୋକଟାର କୋମରେଓ ଏକଟା ପିଣ୍ଡଲ ଆଛେ ।

ଲୋକଟି ଦ୍ରୁତ ଗାଡ଼ି ଚାଲାତେ ଲାଗିଲୋ ।

କିନ୍ତୁ ସେ ସାମାନ୍ୟ କିଛୁଟା ଘେତେଇ ହଠାଂ ରାମଲାଲ ତାର ଓପର ଆଚମକ ଝାପ ଦିଯେ ପଡ଼େ ତାର ପିଣ୍ଡଲଟା କେଡ଼େ ନିଲେ ।

ତାରପର ସେଟା ତାର ଦିକେ ଉଚିଯେ ବଲଲେ—ଗାଡ଼ି ଥାମାଓ ।

ଲୋକଟା ବିଶ୍ଵିତଭାବେ ଗାଡ଼ି ଥାମାଲୋ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ତୋମାକେ ଏକ୍ଷୁଣି ମେରେ ଫେଲିତେ ପାରି । ତବେ ତା କରବୋ ନା, ଯଦି କ୍ରେକଟି କଥାର ଉତ୍ତର ଦାଓ ।

—କି କଥା ?

—ଅତୀନଲାଲକେ ମେରେ ଫେଲା ହଲୋ କେନ ?

—ସେ ଛିଲ ଦୁମୁଖୋ—ଆସିଲେ ସରକାରେର ସ୍ପାଇ ।

—ଆର ଏ ମେଯେଟି—ଅୟାନି.....

—ସେଓ ଛିଲ ଠିକ ତାଇ ।

—ଫୁମିଯାଂ ତାହଲେ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ୟ ଲୋକ । ଭାଲ କଥା, କବେ ବିନ୍ବିବ ଶୁଙ୍କ ହବେ ?

—ଯେଦିନ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟକେ ହତ୍ୟା କରା ହବେ, ସେଦିନିଇ—

—ସେଟି କବେ ?

ନାଗିନୀ କନ୍ୟା

—ମେଟି ବଜାତେ ପାରବୋ ନା—

—ତବେ ତୁମି ଯରବେ—

—ଆଜ୍ଞା ବଜାହି ନ୍ୟାର । ଦୁଇନ ପରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଆସବେଳେ ଏହି ଶହରେ ।
ଏଥାଣେ ବିରାଟ ଉୟସବ ସତ୍ତା ହବେ । ବହ ଲୋକ ଆସବେ । ସେଇ ଦିନଇ—

—ଆର କିଛୁ ଜାନ ?

—ନା ନ୍ୟାର ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଘାସ, ଗାଡ଼ି ଥିକେ ନେମେ ଘାସ ।

ଲୋକଟି ନେମେ ଗେଲ ।

ଯାଥାର ଉପରେ ହାତେ ତୁଲେ ଚଲେ ଯାଓ ମୋହା—

ଲୋକଟା ଚଲେ ଗେଲ ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ରାମଲାଲ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗତିତେ ଗାଡ଼ିଟା ଚାଲିଯେ ଦିଲେ ।

ରାମଲାଲ ଜାନେ ଲୋକଟା ଆଜ୍ଞାଯା ପୌଛିତେ ପାରେ । ଏ କଷା ବଲେ ହିତେଓ
ପାରେ । ତାକେ ମାବଧାନେ ଚଲାତେ ହବେ ଅବଶ୍ୟକ ।

ରାମଲାଲ ଡାବାତେ ଲାଗଲ—ଦେ ହଠାତ ବିପଦେର ଝୁକ୍କି ଯାଥାର ନିଯ୍ମ ଏଦେର
ଦଲେର ବିକଳ୍ପେ ଗେଲ କେନ ?

ତୁରକୁଳାଳ ତାର ମନେ ହଲୋ—ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟେର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡେ ତାର ମନେର ଦିକ
ଥିକେ କୋନ୍ତା ମରିଥିଲା ନେଇ ।

କିନ୍ତୁ ତାର କବାରାଓ କିଛୁ ନେଇ—ତାର କାରଣ ହଲୋ, ତାକେ ମହିନା ଶହର ଛେଡେ
ହୁଅଗୋ ଚଲେ ଯେତେ ହବେ ।

হত্যাকারীদের বিপক্ষে

বাত শ্বাস এগারোটা নাগাদ রামলাল হোটেলে ফিরে এলো। ফেরার আগে সে গাড়িটাকে খুব সাবধানে লুকিয়ে রেখে এলো। একজন ধনী লোকের মোটর ড্রাইভারকে কিছু টাকা দিয়ে হাত করে সে এই ব্যবস্থা করলো।

কিন্তু রামলাল সবচেয়ে আশ্চর্য হলো এই ভেবে যে, পথে সে একটাও জনপ্রাণী দেখতে পেলো না।

হোটেলে ফিরে দেখে বুড়ো যানেজার তার জেক্সে বসে চুলছে।

রামলাল তাকে ডাকতেই সে চোখ মেলে তাকালো।

রামলাল বললে—কি ব্যাপার, আপনাদের এখানে পথে-ঘাটে একটাও লোকজন নজরে পড়লো না। এর কারণ কি?

যানেজার বললে—তা জানেন না? এখানে এখন তিনি দিন প্রত্যেকে বাড়িতে বাড়িতে উপাসনা করে। কেউ পথে বের হয় না। দ্বিতীয় পরে প্রেসিডেন্ট আসবেন। তখন উৎসব হবে।

—তা ভাল।

তারপর লোকটি বললে—শার, আপনাকে দেবার জন্যে একজন লোক এসে এটা দিয়ে গেছে।

লোকটা একটা মৃত্যুক তারী খাম ডুলে দিল রামলালের হাতে।

রামলাল বললে—ঠিক আছে।

তারপর সে গেল চৌক নম্বর ঘরের কাছে। কড়া নাড়ল।

তেতুর থেকে হরেন বললে—কে?

—আমি রামলাল—দুরজা খোল।

একটু পরে হরেন দুরজা খুললো।

রামলাল খামের মুখটা খুললো। তার মধ্যে দেখা গেল পুরো পনের হাজার টাকা। সব একশো টাকার নোট। অবশ্য তা বিদেশী টাকা—তবে তারতে এনে পালটে নেওয়া যাবে।

রামলাল বললে—যাক, ওরা কথা ঠিক রেখেছে—যদিও শব্দের কাঞ্জকর্ম আমার পছল হচ্ছে না।

ନାଗିନୀ କନ୍ୟା

—କେନ ?

—ଗିରେ ଦେଖି ଯେଯୋଟିକେ ଓରା ହତ୍ୟା କରେଛେ । ଓରା ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟକେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାର । ଓରା ବରାହିଲ ଆମିହି ନାକି ଯେଯୋଟିକେ ଯେବେହି—ତାହି ଆମାକେ ପୁଲିସେ ଦେବେ ।

—ତାହଲେ ଆମରା ଏଥାନ ଥେକେ ଚଲେ ଯାଇ ।

—ତା ତ ଧାର—ଏବଂ ଏଥନାହି ।

—କି କରେ ?

—ଆମି ଏକଟା ଗାଡ଼ିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ କେଣେହି ଶଦେର ଏକଜନ ଲୋକକେ ଡର ଦେଖିଯେ । ତାତେ ଚେପେ ପାଲାତେ ହବେ ।

—ତା ତ ତାଲ କଥା । ତବେ ଚଲ ।

—ହ୍ୟା, ମାଲପତ୍ର ଯା ଆଚେ ସବ ଥାକ । ପିନ୍ତଳ ଆମି ଏକଟା ଯୋଗାଡ଼ କରେଛି । ତୁହି ଏକଟା ନିଯେ ମେ ବ୍ୟାଗ ଥେକେ । ବ୍ୟାଦ, ଟାକା ପେଯେ ଗେଛି । ଏବାର ଗାଡ଼ି ନିଯେ ଭାଗତେ ହବେ । ଏଥାମେ ଏକ ମୂଳ୍ତ ନୟ.....

—ତା ବଟେ । ଚଲ ।

ଦୁଇନେ ଦୁଇନିଟି ତୈତ୍ତିରୀ ହେଉ ହୋଟେଲେର କାଉଟାରେ ଏସେ ବଲଲ—ଆମାଦେର ଟାକା-ପ୍ୟାସ୍ତା ସବ ପୋଯେଛେନ ତ ?

ଲୋକଟି ବଲଲୋ—ହ୍ୟା—

—ତାହଲେ ଆମରା ଏକଟୁ ଘୁରେ ଆସି ।

ବଲେ ତାରା ଲେମେ ଗେଲ ନୀଚେ ।

କିନ୍ତୁ ହୋଟେଲେର ବାଇରେ ପଥେ ପା ଦେବାର ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ଦେଖା ଗେ ଦୁଃଖ ଥେକେ ଛାଟ ଟିମିଗାନ ତାଦେର ଦିକେ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟତ ।

ରାମଲାଲ ଓ ହରେନ ଥମକେ ଦ୍ଵାଢ଼ାଲ ।

ରାମଲାଲ ଦେଖଲୋ ଏକଟି ଛେଲେ ଓ ଏକଟି ମେଘେ । ଛେଲୋଟିର ବ୍ୟାସ ପ୍ରାୟ ବହୁଲ ମାତାଶ—ଯେଯୋଟିର ଚେହେରା ହବହ ଏକଟୁ ଆଗେ ଦେଖା ଯୁକ୍ତ ମେହି ଝଞ୍ଜରୀ ଅୟନିର ମତେ । ତବେ ପାର୍ବିକ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏ ଯୁକ୍ତ ନୟ ।

ଲୋକଟି ବଲଲେ—ଆମରା ଟିକ ମମ୍ବେ ଏସେହି । ତା ଆପନାରା ଚଲେ ଯାଚିଲେନ କେନ ?

ନାଗିନୀ କର୍ମ୍ୟ

ରାମଲାଲ ବଳେ—ଜ୍ଞାଯଗାଟା ଘୋଟେଇ ତାଳ ଲାଗଛେ ନା । ଏଥାନକାର
ଆ ବହାଉସା ଯେନ ବିରାକ୍ତ ।

—ତୋମରା ଆନିକେ ଖୁବ କରେଛୋ । ତୋମରା ଅଞ୍ଚ ତୁଲେ ଦିଯେଛୋ ସବ
ବିପବୀଦେର ହାତେ—ସା ଆମାଦେର ହାତେ ଆସାର କଥା ଛିଲ ।

—ସା କରେଛି ଅତ୍ରେ ହାତେର ଝୌଡ଼ନକ ହେଁ । ତା ତୁମି କେ ?

—ଆମି ଭାବଲୋ । ଏଥାନକାର ଆଇନ-ଶୃଙ୍ଖଲାର ପକ୍ଷେର ଲୋକ । ତୋମରା
ସା କରେଛୋ, ତାର ଶାନ୍ତି ସୁତ୍ତୁ । ଆନିକେ ଖୁନେର ଜନୋଇ ତୋମାକେ ଶୁଣି କରା
ଉଚ୍ଚିତ ଆମାର । ସାକ, ତୋମାଦେର କାହେ କି ଆହେ ଦେସି ।

ଭାବଲୋ ଟରିଗାନ ଧରେ ଥାକଲେ—ଯେବେଟି ସାର୍ଟ କରେ ଦୁଟି ପିଣ୍ଡଳ ଆର ନୋଟ
ବୋବାଇ ଥାମଟା ବେର କରଲେ ।

ଯେବେଟି ବଲଲେ—ବାକ, ଆପନାର ନାମ କ୍ଷମିତ୍ରିଲାଭ—ଏବାର ଦେଖେ ଧର୍ମ ହଲାମ ।

—କିନ୍ତୁ ଆପନାର ନାମଟା ଜାନା ହ୍ୟାନି ଏଥିଲେ ।

—ଆମାର ନାମ କାର୍ଲୀ ।

—ବାକ, ବେଶ ନାମ । ଆପନିଓ ବେଶ କାଜେର ଯେବେ ।

ଅନ୍ୟ ଲୋକଟି ବଲଲେ—ତୋମରା ବେଳି କଥା ବଲୋ ନା । ତୋମରା ଏଥିନ ବନ୍ଦୀ ।
ଏଗିଯେ ଚଲୋ । ଏଇ ଗାଡ଼ିତେ ଉଠିଲୋ ।

ଶୁଭା ଗାଡ଼ିତେ ଉଠିଲୋ । ଯେବେଟି ଗାଡ଼ି ଚାଲାତେ ଲାଗଲୋ । ତାର ପାଶେ ସମ୍ବେଦି
ରାମଲାଲ ଆର ହରେନ । ପେଚନେ ଟରିଗାନ ଉଦ୍‌ବାନ କରେ ବସେ ଥାକଲୋ ଭାବଲୋ ।

ଏକଟୁ ପରେ ଏକଟି ବାଡ଼ିର ମଧ୍ୟେ ଗାଡ଼ିଟା ଚାକଲୋ । ଆବସ୍ଥା ହୁ ଚାର ଅନ୍ଧ
ଲୋକକେ ଦେଖା ଗେଲୋ । ଦୁର୍ଜନ ଏଗିଯେ ଏଲୋ । ତାଦେର ହାତେ ବନ୍ଦୂକ ।

ରାମଲାଲ ଅବାକ୍ ହଲୋ ।

ଏହି ଅଙ୍କଳେ ଶହରବାସୀଦେର ପ୍ରାୟ ସକଳେର ହାତେ ପିଣ୍ଡଳ ବା ବନ୍ଦୂକ ଦେଖା ଯାଇ ।

ରାମଲାଲ ଆର ହରେନକେ ଏକଟା ସରେ ନିଯେ ଗିଯେ ବସାନୋ ହଲୋ ।

ଚାରଜନେ ତାଦେର ଘରେ ବସଲୋ । ଏକଜନ ବନ୍ଦୂକ ଉଠିଯେ ଥାକଲୋ । ଚାରଜନ
ହଲୋ—ଭାବଲୋ, କାର୍ଲୀ ଆର ତାଦେର ଦୁର୍ଜନ ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାବଲୋ ବଲଲେ—ଆମି ତୋମାର ବିଦ୍ୟ ଚିକା କରିଲାମ ରାମଲାଲ । ତୁମି
ଏକଟା କାଞ୍ଚ କରୋ—

ନାଗିନୀ କବ୍ୟ

—କି କାଜ—

—ତୁ ଯି ହୃଦୀ ସ୍ମୃତିଧା ପାବେ—ତାର ମଧ୍ୟେ ଏକଟା ବେଛେ ନାହିଁ !

—କି ବକ୍ଷ ?

—ହୟ ତୁ ଯି ଆମାଦେର ହୟେ ବିପ୍ରବୌଦ୍ଧେର ହାତ ଥେକେ ଅଞ୍ଜେର ଲଦୀ ହୃଟୋ ଉଦ୍ଧାର କରେ ନିଯି ଆମବେ—ଆମାଥାର ତୋମରା ହୃଜନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରବେ । ଅବଶ୍ୟ ବିପ୍ରବୌଦ୍ଧେର ହାତ ଥେକେ ଅନ୍ତର ଉଦ୍ଧାର କରତେ ଚେଷ୍ଟା କରଲେ, ଆମାର ହୃଜନ ଲୋକ ତୋମାକେ ମାହୟ କରବେ । ଏଥିନ ସବୋ ତୋମରା କି କରତେ ଚାହିଁ ? ତୋମରା କୋର୍ ଗ୍ରାନ୍ଟା ବେଛେ ନେବେ, ତା ଏକୁଶି ବଲେ ଦିତେ ହେବ ।

ରାମଲାଲ ବଲେ—ତୁ ଯି କୋର୍ ଦଲେ, ତା ଆମରା ସଂତ୍ତିକଭାବେ ବୁଝତେ ପାରିବେ କି କରେ ? ତୁ ଯି ଯଦି ନତି ଆଇନ ବ୍ୟକ୍ତାର ଦଲେର, ତା ହଲେ ତ ଏକୁଶି ମିଲିଟାରୀ ବା ପ୍ଲିନ୍ ଦିର୍ଘେ ଅନ୍ତରଗଲେ ଉଦ୍ଧାର କରତେ ପାର ।

ଭାରଳୋ ବଲେ—ତାହେ ପ୍ରେସରତ : ଆମାଦେର ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ନା—ଆର ଦିତ୍ୱୀଯ କାରଣ ହଲୋ ସରକାର ଅତ ମହଙ୍ଗେ ଆମାଦେର କଥାଯ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ହୟତେ; ଏତ ସବୋ ଏକଟା ଅଭିଯାନ ଚାଲାତେ ରାଜୀ ହେବ ନା ।

—ତା ହତେ ପାରେ ବଟେ । କିନ୍ତୁ ଆଖି ତୋମାଦେର ମାତେଓ ନେଇ, ପାଚେଓ ନେଇ—ଆମାକେ ଏବ ମଧ୍ୟେ କେନ...-

—କାରଣ ତୁ ଯି ଯେଭାବେଇ ହୋକ ଏମେ ପଡ଼େଛୋ ଏ ଦେଶେର ରାଜନୀତିର ମଧ୍ୟେ ଏବଂ ଆମାରଓ ଉଚିତ ତୋମାକେ ଏଥୁନି ଶେଖ କରା । ତବେ ଯଦି ତୁ ଯି ଦଲ ପାଲଟେ କାଜ କରୋ—ତବେ ଶାକ କରତେ ପାରବେ...-

—କି ଲାଭ ?

—ପ୍ରେସରତ : ଜୀବନ ଫେରତ ପାବେ—ଯଦି ଅବଶ୍ୟ ବେଁଚେ ଫିରତେ ପାରୋ । ତାର ମନ୍ତ୍ରାବଳୀ ଖୁବ ଅଳ୍ପ । ଦିତ୍ୱୀଯତ : ଏହି ପଲେରୋ ହାଜାର ଟାଙ୍କା ଫେରତ ପାବେ । ଏ ଟାଙ୍କା ଛାଡ଼ା ତୋମରା ଯାତେ ଯୋଟା ପୁରକ୍ଷାର ପାଞ୍ଚ ତାରଙ୍ଗ ସ୍ୟବସ୍ଥା କରବ । ଦେଇ ମଙ୍ଗେ ଆମରାଓ ପୁରକ୍ଷତ ହେବୋ ।

ରାମଲାଲ ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସ ଫେଲେ ବଲେ—କିନ୍ତୁ ମେ ମୁଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ...-

—ତବେ ସୀରେର ମତୋ ମୃତ୍ୟୁ ।

—ତୋମାର ଦେଶେର ଜନ୍ୟେ ଯତ୍ଥ ତୋମାର କାହେ ବୀରହେର ହତେ ପାରେ, ଆମାର କାହେ ନେ ? ଆମାର କାହେ ବଡ଼ ଆମାର ଦେଶ ।

—ଯା ହୋକୁ, ତୁ ସିଂହ ଅନ୍ତରେ ରାଜୀ ?

ରାମଲାଲ ବଳ୍ଲେ—ସାଭାବିକଭାବେ ବିତୀୟଟାହେଇ ରାଜୀ ହବୋ । ତା ତୁ ମିଶ୍ର ବେଶ ଭାଲ କରେଇ ଜନୋ ।

—ତା ତ ଜାନି ।

—ଆଜା ଲାଗୀ ହଟୋ ଆହେ କୋଷାୟ ?

—ଶ୍ଵର ଥେକେ କ୍ରିଶ ଥାଇଲ ମୂରେ ପାହାଡ଼ର ଧାରେ ଏକଟା ଘୋଡ଼ାର ଆଙ୍ଗାର ଛିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନେ ସେଟା କିଲେ ଓରା ଗୋପନ ଧୀଟି କରେଛେ । କିନ୍ତୁ ଏ ଆଙ୍ଗାରରେ ଚାରଦିକେ ମଶ୍ଶ ପ୍ରହରୀ ଆହେ—ମୋଟ ଅନ୍ତଃ ଦୁର୍ଜନ ଲୋକ ନାନାଭାବେ ଛଡ଼ିଯେ ପାହାରା ଦିଛେ । ଲାଗୀ ବୋରାଇ ଅନ୍ତରୁଲୋ ଦଖଲ କରେ ଆମାର ପଥେ ତୋମାଦେର ଜୀବନ ବିପରୀ ହବେ ଠିକ୍, ତବେ ଉଥାନକାର ଅନେକ ପଥଘାଟ ଏବଂ କୌଶଳ ଜାନେ ଆମାଦେର ଏହି ଦୁର୍ଜନ ଲୋକ—ମୀର୍ଜା ଆର କାର୍ମେ । ଏହା ତୋମାଦେର ସଙ୍ଗେ ଯାବେ —ସବ ରକତ ଶାହୀଯ କରବେ ଦେଶେର ଜନୋ ।

କାଳୀ କଟ୍ଟର ନରମ କରେ ବଲ୍ଲେ—ଯଦି ତୋମରା ମନ୍ତ୍ର ହୁଁ ଫିରିତେ ପାରୋ ତବେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟେର କାହୁ ଥେକେ ଯାତେ ବୀରେର ମଞ୍ଚାନ ପାଇଁ...

ରାମଲାଲ ବଳ୍ଲେ—ବାଜେ ବକୋ ନା କାଳୀ । ମଞ୍ଚାନ ଓ ଅର୍ଥ ପେଲେ ତା ପାବେ ଭାରଲୋ ଆର ତୁ ମି । ଆମରା ଶୁଣୁ ବଡ଼ ଜୋର ଏକଟା କୁଣ୍ଡର ମେଡେଲ ବା ଦଶ ବିଶ ହାଜାର ଟାକା ପାବ—କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଣ ଦିପର କରବୋ ଆମରାଇ । ଆମାର ବୁଝିତେ କିନ୍ତୁ ବାକୀ ନେଇ କାଳୀ । ତୋମରା ମରକାରେର କାହେ ହିରୋ ମାର୍ଜବାର ଜନ୍ୟେ ଏ କାଜ କରଛୋ—କିନ୍ତୁ ଆମଲେ ଏକଟା କଥା ଆମି ବୁଝାଇ ନା ।

—କି କଥା ?

—ତୋମାଦେର ଦେଶେ କେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନେ କୋନ୍ ଦଶେ ତା ବୋରା ବଡ଼ କଟିଲ । କେନନା, ଅତୀନଲାଲ ଆର ମିନ୍ ଆନି ବିପ୍ରବୀ ଦଲେ ଛିଲ—ପରେ ତାରା ସରକାରୀ ଶ୍ପାଇ ବଲେ ବିପ୍ରବୀରା ତାଦେର ମରାଲୋ । ତବେ ଏଟା ମନେ ହୁ ମତି ଯେ କୁଞ୍ଚର ସଙ୍ଗେ ଯାକେ ଦେଖେଛି ସେଇ ଲସା ଲୋକଟା ବିପ୍ରବୀଦେର ନେତା । ତାର କାରଣ ମେ

ନାଗିନୀ କମ୍ବ୍ୟା

ପରବତୀ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ହତେ ଚାଯ । ଯଦିଓ ଲୋକଟାର ଘର୍ଯ୍ୟ ଥୁବ ପରାର୍ଥ ଆଛେ ବଲେ
ଆମି ମନେ କରି ନା । ଯାକ୍, ଜାୟଗାଟୀର ନାମ କି ?

—ଶନ୍ତିଭାଲି ।

—ଆର ବିପ୍ରବୀଦେର ଘାଁଟିର ନାମ କି ଓ କୋନ୍ ଦିକେ ?

—ଓରା କିଲାଟ୍ଟି । ପାହାଡ଼େର ଧାରେ—ଦକ୍ଷିଣ ଦିକେ ମାଇଲ ଦଶ ବାରୋ ପଥ ଦୂରେ ସେଟ୍ୟ ।

—ଠିକ ଆଛେ—ଆଜକେର ଘର୍ତ୍ତୋ ଏକଟୁ ବିଆମ ଚେଯିଛିଲାମ । ତା ଆର
ହଲୋ ନା । ଏଥର ଭାଲ ଏକଟୁ ବ୍ରାତି ଯଦି ଦାଖ—

—ନିଶ୍ଚଯ—

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ଆଖି ଏମେ ଗେଲ । ସେଟ୍ ଥେବେ ନିଷ୍ଠେ ରାମଲାଲ ଓ ହରେନ ଉଠେ
ଦୀଙ୍ଗାଲୋ । ବଲଲେ—ତବେ ଆମରା ଏବାର ଘାତାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତ୍ରି । ତାହାଡ଼ା ଉପାୟ
ଯଥନ ନେଇ । ସେଇ ପ୍ରେମେ ଝଟାର ପର ଥେବେ ଅନ୍ୟେର କଥାମତୋହିଁ କାଜ କରେ ହେତେ
ହଜ୍ଜେ ଆମାଦେର ।

ରାମଲାଲ ଏକଟା ଗାଡ଼ିତେ ଉଠିଲ । ପାଶେ ବଲଲେ ହରେନ । ପେଛନେ ପିଞ୍ଜଳ
ଓ ଟିପ୍ପିଗାନ ହାତେ ତାଦେର ଗାର୍ଡ ଦିଯେ ବଲଲେ ମୀର୍ଜା ଓ ଫାର୍ସ୍ । ଭାରଲୋ
ବଲଲେ—ତୋମାଦେର ସାଫଲ୍ୟ କାମନା କରି ।

କାର୍ଲୀ ଏକଟା ଚୋଥ ଏକଟୁ ଛୋଟ କରେ ହେମେ ବଲଲେ—ଗୁଡ଼ବାଇ ମିସ୍ଟାର, ଆବାର
ଆପନାକେ ଦେଖିବାର ଆଶା ରାଖି ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ନିଶ୍ଚଯିଇ.....

ରାମଲାଲ ଓ ହରେନକେ ତାଦେର ପିଞ୍ଜଳ ଦୁଟୋ ଫେରନ୍ତ ଦେଖ୍ୟା ହଲୋ ।

ରାମଲାଲ ଗାଡ଼ିତେ ସ୍ଟାର୍ଟ ଦିଲେ ।

ଗାଡ଼ି ଛୁଟେ ଚଲଲୋ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗତିତେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିକେ ।

ରାମଲାଲ ବଗଲେ—ତୋମରା ମର ମର୍ଯ୍ୟ ତୈରୀ ଥେବେ । ଆର କୋଥାଯ ଥାମତେ
ହବେ ବଲୋ । ମେମ କୋନ ଓ ଭୁଲ ନା ହୁ ।

ମୀର୍ଜା ବଲଲେ—କୋନେ ତୟ ନେଇ ବନ୍ଦୁ—ତଥନ ଥେବେ ତୋମରା ଠିକ ଆମାଦେର
ଦଲେର ଘର୍ତ୍ତୋହିଁ । ମରକାରୀ ଲଳ ନିଶ୍ଚଯିଇ ବେସରକାରୀଦଲେର ଥେବେ ଭାଲୋ । କି ବଲୋ ?

ରାମଲାଲ ହେମେ ବଲଲେ—ଆମାର କାହେ ଯଦିଓ ସବହି ସମାନ—ଗୁରୁ ଦେଶେର
ମରକାରୀ ଦଲକେ ଆମି ମର ମର୍ଯ୍ୟ ଭାଲବାସି ।

সাত অজ্ঞানী বন্ধু

ফুটবেগে গাড়ি চালিয়ে প্রায় এক ঘণ্টা পরে একটা উচু পাহাড়ের পাদদেশে
এনে গাড়িটা দাঢ় করালো রামলাল।

মাত তখন কটা হবে, তা রামলাল বলতে পারে না। তবে নিশ্চয় ছটে
বেজে গেছে।

রামলাল গাড়ি দাঢ় করিয়ে রাখতেই মীর্জা বললে—এবার আমাদের
এগোতে হবে খুব সাবধানে—পায়ে চলার পথ ধরে। যেন কোমও শব্দ না হয়।
শুধিকে গাড়ি নিয়ে গেলে তাকে করা বাঁকবা করে দেবে গুলির আঘাতে।

—তা বটে! পথ ভাল চেনো ত?

—নিশ্চয়। সব প্র্যান তৈরী।

চারজনে এগিয়ে চললো। খুব নিষ্ঠক তাদের গতি।

প্রায় আধমাইল পথ পায়ে হেঁটে এগোবার পর দেখা গেল একটা অচেনা
লোককে এগিয়ে আসতে। নিশ্চয় শব্দের শোক।

চারজন থমকে আঢ়ালো দাঢ়াল। লোকটা কাছাকাছি আসতেই ফার্সে।
তার হাতের ‘বোলাটা’ ব্যবহার করলে। নির্ভুল হাতের লক্ষ্য। লোকটা চলতে
চলতে গলাই হাত দিয়ে হঠাৎ বসে পড়লো। তার পরেই সব শেষ।

আবার চললো চারজন। মীর্জা ফিসফিস করে বললে—ফার্সের বোলার
লক্ষ্য নির্ভুল। কথনো তা যসকাও না।

অনেকটা এগোবার পর দেখা গেল একটা গেট। বিরাট উচু গেট সেট।
তার চারপাশ প্রাচীর দিয়ে হেরো। এখানে এমনি গেট আরও কটা আছে।

দুজন বক্ষী রাইফেল হাতে গেট পাহারা দিচ্ছে।

দুপাশ থেকে এগোল মীর্জা এবং ফার্সে। আচমকা দুজনের শপর পিছন থেকে
ধাঁপ দিয়ে পৃত্তে তাদের পিঠে বন্ধুক চেপে ধরে ধীরে বললো—নড়লেই মৃত্যু।

দুজনে স্তুক হলো।

সঙ্গে সঙ্গে বন্ধুকের বাঁট দিয়ে দুজনের মাথায় এমন প্রচঙ্গ আঘাত করা হলো
যে, তারা নিঃশব্দে লুটিয়ে পড়লো। তাদের হাত পা মৃত্য বেঁধে ভেতরে প্রবেশ
করে মার্জারের মতো শব্দহীন গতিতে চললো ওরা চারজন।



ফাসে। তার হাতের বোলাটা ব্যবহার করলে ।

ଟିକ ଆନ୍ତାବଲ୍‌ଟାର କାହେ ଆସନ୍ତେଇ ଆବାର ଦେଖା ଗେଲ ସେଥାମେ ତିମଜନ
ପାହାରା ଦିଛେ ।

ଏକଇ ଭାବେ ଫାର୍ମେର ନିଶ୍ଚର ବୋଲୋର ଧାଇଁ ମାଝେର ଅନ ଯଥନ ଲୁଟିଯେ ପଡ଼ି
ତଥାର ତାକେ ଦେଖତେ ଝୁକେ ପଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଛଜନ ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ତାଦେର ପିଠେ ବନ୍ଦୁକ ଚେପେ ଧରିଲୋ ଫାର୍ମେ ଆର ମୀର୍ଜା ରାମଲାଲ
ଆର ହରେନ ବନ୍ଦୁକେର ବୈଟି ଦିଯେ ତାଦେର ଅଞ୍ଜାନ କରେ ଫେଲିଲୋ ନିମେଷେର ଘର୍ଯ୍ୟେ ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ମବ ପଥ ମୁଣ୍ଡ ।

ରାମଲାଲ ଆର ହରେନ ଭେତରେ ଗିଯେ ଛାଟ ଲାଗିତେ ଉଠେ ସ୍ଟାର୍ଟ ହିଲ । ତାଦେର
ପାଶେ ବମଲୋ ମୀର୍ଜା ଆର ଫାର୍ମେ ।

କିନ୍ତୁ ଲାଗି ଛୁଟେ ସ୍ଟାର୍ଟ ଦିଯେ ଆନ୍ତାବଲ ଥେକେ ବାହିରେ ଆସନ୍ତେଇ କୋଣେର
ଦିକେ ପ୍ରାଚୀରେ ଉପରେ ଜଳେ ଉଠିଲ ଏକଟା ଶୁତୀରୁ ସାର୍ଟଲାଇଟ ।

ସାର୍ଟଲାଇଟର ଆଲୋ ଏକବାର ଚକର ଥେରେ ଗେଲୋ ଚାରଦିକେ । ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ
ତାଦେର ଦିକେ ଛୁଟେ ଏଲୋ କମ୍ପେକ୍ଟା ଗୁଲି ।

କିନ୍ତୁ ଯେଦିକେ ଥେକେ ଶୁତି ଏଲୋ ସେଦିକେ ମୀର୍ଜା ଆର ଫାର୍ମେ ଫାଯାର କରିଲ ।
ଆର ରାମଲାଲ ଆର ହରେନ ଗାଡ଼ି ଛୁଟିଯେ ଦିଲେ ଉପଟେ ଦିକେ ।

କିନ୍ତୁ ସାର୍ଟଲାଇଟର ଆଲୋ ଆବାର ଏଲେ ପଡ଼ିଲୋ ତାଦେର ଶୁଦ୍ଧ ଆର ପିଛନ
ଦିକ୍ ଥେକେ ଏକ ଝାକ ଗୁଲି ଛୁଟେ ଏଲୋ ତାଦେର ଲାଗିର ଦିକେ ।

ଲାଗି ଛାଟ ପିଛନ ଦିକେ ଶୁରାକିତ—ତାଇ ଶୁତି ଲେଗେ କୋନ୍‌ଓ କ୍ଷତି କରିତେ
ପାଇଲୋ ନା ।

କିନ୍ତୁ ଗେଟେର ମାଗନେ ଆସନ୍ତେଇ ଓରା ଦେଖିଲୋ ଖୋଜା ଦୂରଜାର ମୁଖେ ପ୍ରାୟ ମାତ
ଆଟଜନ ପିଷ୍ଟିଲ ଓ ଟମିଗାନ ହାତେ ଦୀର୍ଘିରେ ।

ଏଦିକେ କେ ଯେନ ଏକଟା ଅଜାନା ହାନ ଥେକେ ଶୁତି ଛୁଟିଲୋ ସାର୍ଟଲାଇଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ
କରେ । ମେଟା ଭେତ୍ରେ ଚରମାର ହଜେ ଗେଲୋ ।

ଫାର୍ମେ ବଲି—ଆଶ୍ରମ ତ.....

ରାମଲାଲ ଭାବିଲୋ, ବୌଧିହୟ ଭାବିଲୋ ଗୋପନେ ଆରଓ ଲୋକକେ ଏଥାନେ କାଜେ
ଲାଗିଯିଛେ ତାଦେର ଶାହୀଯୋର ଜନ୍ୟ ।

ନାଗିନୀ କମ୍ବା

ରାମଲାଲ ଦେଖିଲୋ ଅନ୍ଧକାରେ ଶାମନେ ଥେବେ ଶୁଣି ଚାଲାନେଓ ତାଦେର ବୈରିଷ୍ଠେ
ଯାବାର ଚେଟି କରିଛେ ହବେ ।

ରାମଲାଲ ଛିଲ ଆଗେର ଲାଗୀତେ ପେଛନେ ହରେନେର ଲାଗୀ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଟ୍ପ୍, ଗୀଘାର...ଲାଷ୍ଟ ଚାନ୍ ।

ମାର୍ଚଲାଇଟ୍ଟା ନା ଧାକାଯ ତାଦେର ଏଥିନ ସୁବିଧା ।

ରାମଲାଲ ଟ୍ପ୍, ଗୀଘାରେ ଗାଡ଼ି ଚାଲାଲ ।

ଶାମନେ ଥେବେ ଏକ ଝାଁକ ଶୁଣି ଛୁଟେ ଏଲେ—ତାର ଏକଟା ଲାଗଲୋ ମୀର୍ଜାର
ବୁକ୍କେର ଡାନ ପାଶେ, ଏକଟା ରାମଲାଲେର ବଁ କାଧେ, ଏକଟା ଫାର୍ମେର ମାଥାଯ । କେବଳ
ହରେନେର ଗାୟେ ଶୁଣି ଲାଗଲୋ ନା ।

କିନ୍ତୁ ଶୁଣି ଲାଗଲେଓ ରେକ ନା କଥେ ଯୁଲ ସୌଜେ ଗାଡ଼ି ଚାଲାଲେ ଶୁରା ।

ଲାଗୀର ଧାକାଯ ଶାମନେର ଲୋକଶ୍ଲୋ ଶୁଣି କରାଯ ପରଇ ଛିଟିକେ ପଡ଼ଲୋ—କେଉ
ଚାପା ପଡ଼ଲୋ ।

ଆର ମେହି ପେଟ ଦିଯେ ଲାଗୀ ଛୁଟେ ବାଇରେ ବୈରିଷ୍ଠେ ପ୍ରଚନ୍ଦ ବେଗେ ଛୁଟିତେ ଶୁକ
କରଲୋ ।

ରାମଲାଲେର କାଧେର ଶାର୍ଟ ବର୍କ୍ ଭିଜେ ଉଠିଲୋ ।

ଶୁନିକେ ମୀର୍ଜା ଗୋଡ଼ାଇଛେ ।

ଫାର୍ମେ ତ ଶୁଣି ଥେଯେ ଯାରାଇ ଗେଛେ ।

ଆର ପ୍ରଚନ୍ଦ ବେଗେ ଛୁଟେ ଚଲଲୋ ଛୁଟି ଲାଗୀ ଉତ୍ତର ଦିକେ ।

ଦିଛନେ ଏକଟା ଗାଡ଼ି ଛୁଟେ ଆସଛେ ।

କିନ୍ତୁ କିଛୁଟା ଆସାର ପର ଏକଟା ବନ୍ଦୁକେର ଶବ୍ଦ ହଲୋ । କୋନ ଅଜାନୀ ବନ୍ଦୁ
ମାର୍ଚଲାଇଟ୍ଟା ଶୁଣି କରେ ଭେଟେ କେଲାର ପର ବୋଧ ହସି ତାଦେରଇ ଏକଙ୍ଗ ପେଛନେର
ଗାଡ଼ିର ଡ୍ରାଇଭାରକେଓ ଶୁଣି କରେ ହତ୍ୟା କରେଛେ ।

ମୀର୍ଜା ବଲଲେ—ଚାଲାଓ ବନ୍ଦୁ—ଆମରା ଜିତେଛି, ଉହି ଉଇନ୍...ଏ

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ନେହାଏ ଲାକ—ତା ଛାଡ଼ା ଆର କି...

ପ୍ରାଣପଣେ ଗାଡ଼ି ଚାଲିଯେ ଏକ ସଟାର ମଧ୍ୟେ ତାରା ଏମେ ଉପସ୍ଥିତ ହଲୋ
ତାରଲୋର ଆଜାଯ ।

ଛୁଟେ ଏଲୋ ଭାରଲୋ ଆର କାରୀ । ସଙ୍ଗେ ଆରଏ କ'ଜନ ।

ଭାରଲୋ ବଲଲେ—ଭୋରୀ ଶୁଡ, ତୋହରା ଜିତେଛୋ । ତୋହରା ଏଥିନ ଭାହଲେ ହିରୋ । କନ୍ଦ୍ରାଚୁଲେଶ୍ଵନ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—କିନ୍ତୁ ଫାର୍ମେ ନିହତ । ଆମି ଆର ମୀର୍ଜା ଆହତ । ଶୀଘ୍ରିଗିର ବାବସ୍ଥା କରୋ ।

ମୀର୍ଜାକେ ଧରେ ନାମାନୋ ହଲୋ । ରାମଲାଲେର ଆସାନ କମ । ଦେ ନିଜେଇ ନାମଲୋ ।

ଭାରଲୋ ବଲଲେ—ଆମରା ଥୁବ ହୃଥିତ ସେ ଆମାଦେର ଏକଜନ ପ୍ରିୟ ଓ ବିଶ୍ଵତ ମହକାରୀକେ ହାରାନ୍ତେ ହଲୋ ।

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଡାଙ୍କାର ଏଲେ ଗେଲୋ । ଦୂରନ ଡାଙ୍କାର ରେଡ଼ି ଛିପ ।

ରାମଲାଲେର ବୀ କାଷେର ସାଥାନ୍ୟ ଚାମଡ଼ା ହିଁଡ଼େ ଗୁଲି ବେରିଯେ ଗେଛେ । ମୀରଜାରେ ସୁକେର ଡାନ ଦିକ୍ରେ ସୁକେର ଚାମଡ଼ା ହିଁଡ଼େ ଗୁଲି ବେରିଯେ ଗେଛେ, ଏକଟା ହାଢ଼ ଏକଟୁ ଜଥମ ହେବେ—ତବେ ପ୍ରାଗେର ଭୟ ନେଇ ।

ଆମେର ଭାଲଭାବେ ଡ୍ରେସ କରିଯେ ଦିମେ ଧରାଇବି କରେ ସୁପରେ ନିଯେ ଗିଯେ ବେଳେ ଶୁଇଯେ ଦେଉସା ହଲୋ ।

ଭାରଲୋ ବଲଲେ—ଆମି ଏଥିନ ଯାଛି ଆମାଦେର ପୁଲିସ କୋହାର୍ଟୋର୍ । ରାମଲାଲ ତୋହରା ଟାକା ଏହି ନାହିଁ । ଏଥିନ ଆମି ଚେଷ୍ଟା କରିବୋ ଥାତେ ତୁମି ଆରଏ ଭାଲ ପୁରସ୍କାର ପାଇ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଦେ କୋମାର ଦୟା ଭାଇ । ଏଥିନ ଆମାକେ ଏକଟୁ ଆଖି ଦାଓ ।

—ଠିକ ଆଛେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା କରଛି ।

ବଲେ ଭାରଲୋ ବେରିଯେ ଗେଲୋ ।

କାରୀ ପ୍ରବେଶ କରଲୋ ଆଖି ନିଯେ । ହେମେ ବଲଲେ—ହିଷ୍ଟାର, ଆମି ଚିରଦିନ ବୀରଦେର ପଛକ କରି ।

—ଧନ୍ୟବାଦ ଶୁଦ୍ଧରୀ । ତବେ ତୋହାଦେର, ମାନେ ମେରେଦେର ଆମି ଭୟ କରି ।

—କେନ ?

ନାଗିନୀ କରନ୍ୟ।

—ତୋମାର ମତ ଏକଟା ମେଘର ପାଞ୍ଜାଯ ପଡ଼େଇ ଆଜ ଏଦେଶେ ଏହେ ଆମାର ଏହି ଦଶା ।

—ତାତେ କି ? ତୋମାର ଆସାତ ଗୁରୁତର ନୟ । ତୁ ଏକଦିନେଇ ଭାଲ ହେଁ ଯାବେ ।

—ଦେଉଥର ଜାନେନ । ତବେ ଆମି କାଳକେଇ ଏଦେଶ ଛେଡ଼ ଚଲେ ଯେତେ ଚାହିଁ ଆର ନୟ... ।

—ଠିକ ଆହେ—ତବେ ତୋମାକେ ଆମି ଜୀବନେ ଭୁଲବୋ ନା ।

—କିନ୍ତୁ ଏକଟା କଥା କାର୍ଗୀ—

—ବଳୋ—

—ଏଥନ ତୁମି ଆହୋ ଆର ଆମି—ତୃତୀୟ ଲୋକ ନେଇ, ତାଇ ବଲଛି । ଯେ ଆମି ସଙ୍କାବେଳା ଆମାକେ କୋନେ ଡେକୋଇଲୋ, ତାର କଠିତ ଆର ତୋମାର କଠିତ ଏକ... ।

—ଆରେ ଆମରା ଯେ ଯହଙ୍ଗ ବୋନ । ଦେଖୋ ନା, ଦୁ'ଜନେର ଚେହାରାଓ ପ୍ରାୟ ଏକ । ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ତା ବଟେ । କିନ୍ତୁ ତାକେ ମାରା ଯେତେ ହଲୋ—

—ମେଟା ତାର ବୋକାମି । ମେ ସରକାରୀ ସ୍ପାଇଁ ହେଁ ବିପ୍ରବୀଦେର ଦଲେ ଭିଡ଼େ ଛିଲୋ । ଏତ ବଡ଼ ରିକ୍ଷ ନିତେ ଗେଲେ ଧରା ପଡ଼ା ଥୁବ ଆଭାବିକ । ତାଇ ମେ ପ୍ରାୟ ଦିଲୋ ।

—ତୁ ମିଥି ତ ସରକାରୀ ପକ୍ଷେ ।

—ତା ଠିକ—ତବେ ଆମି ଆହି ଏଥାନେ ନିରାପଦ ଆଶ୍ରମେ । ଆମି ତ ବିପ୍ରବୀଦେର ଶ୍ରମର ସ୍ପାଇଁ କରାତେ ଧାଇଁ ନା ।

—ମେ କଥା ଅବଶ୍ୟ ଠିକ । ତବେ ତାକେ ମେରେ ଦୋଷଟା ଓରା ଏବଂ ତୋମରା ଦୂଦଲାଇ ଆମାର ଶ୍ରମର ଚାପାତେ ଚେଷ୍ଟା କରାଇଲେ କେନ ?

କାରୀ ହେସେ ବଲଲେ—ଓଟା ହାର୍ଥସିକ୍ରିଜର ଜନୋ । ବୁଝଲେ ମିଟାର ?

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଆମି କିଛୁ ବୁଝାତେ ଚାହିଁ ନା । ଆମି ଏଥନ ଏହି ଟାକାଟା ନିଯେ ଚଲେ ଯେତେ ପାରଲେ ଦୀଢ଼ି ।

କାରୀ କୋନାଓ ଉତ୍ତର ଦିଲେ ନା ।

আট নতুন বিপদজালে

তোরবেলা একটু ঘূম এসেছিলো রামলালের। অবশ্য ভাঙ্কার তাকে ঘূমের
ষষ্ঠি দিয়েছিলো।

বেলা দশটার সময় ঘূম ভাঙ্গলো। কঁচী এলো থাবার আর কথি নিয়ে।

রামলাল সেটা খেয়ে বললে—আর যাই হোক, মেয়েরা সেবা-শুল্ক করতে
পারে ভাল।

কালী লজ্জিতভাবে হাসলো।

রামলাল একটু বিশ্রাম নিচ্ছিল। এমন সময় প্রবেশ করলো ভারলো।

ভারলো বললে—আমাদের একটু ভুল হয়ে গেছে মিস্টার—

—কেন?

—সরকারী অফিসাররা বললে—বিপ্রবীদের হাত থেকে এখন এগুলো
নিয়ে না এলেও চলতো। কারণ তারা এটা জানে। তাদের স্পাইও ছিল।
তারা সময়মতো ব্যবস্থা করতো। তবু তারা খুশী হয়েছে। হেড কোয়ার্টার্সে
জানানো হয়েছে। তোমার প্রাইজ পেতে কিছু দেরি হবে।

রামলাল বললে—আচ্ছা একটা কথা মিঃ ভারলো—

—কি কথা?

—তোমাদের দলের কি আরও লোক ছিল বিপ্রবীদের আড়ায়?

—না না, আর কেউ ত ছিলো না।

—তবে আমাদের শেখানে সাহায্য করলে কে? তারা প্রথমে সার্টলাইট
ভেঙে এবং পরে একটা গাড়ির ড্রাইভারকে মেরে খুব সাহায্য করেছিলো।
আমাদের। তা না হলে, আমরা জিন্ততে পারতাম না কিছুতেই।

ভারলো বললে—হয়তো তারা সরকারী পক্ষের গোপন স্পাই—ওদের দলে
মিশে ওখানে ছিলো।

—তা হতে পারে বটে।

রামলাল বললে—একটা কথা বলি মিঃ ভারলো—আশা করি তুমি রাগ
করবে না।

—কি কথা?

ନାଗିନୀ କଣ୍ଠ

—ତୁ ଯି ଆମାଦେର ଛେଡ଼େ ଦାଓ । ସରକାରୀ ପ୍ରାଇଜେର ମୋହ ଲେଇ ଆମାଦେର । ତୁ ଯି ଆମାଦେର ଏକଟା ଜାଯଗାତେ ମାଖିଯେ ଦାଓ । ଆମାଦେର ଏକଟା ଗାଡ଼ି ଆଛେ— ଦେଖାନେ । ଆମରା ମେଥାନ ଥେକେ ସୋଙ୍ଗି ଏହି ଶହର ଛେଡ଼େ ଚଲେ ଯାବ ରାଜଧାନୀତେ । ସେଟା ବଡ଼ ଝୋର ଚିଲିଶ ମାଇଲ ଦୂରେ । ତାରପର ଫ୍ରେନେ ଦିଇଁ ବୁକ କରେ ଏଦେଶ ଥେକେ ବିଦୀର୍ଘ ଲେବୋ । ତୋମାଦେର ସା କରାର ତା ତ କରେଛି ।

ବାଧା ଦିଲେ କାଳୀ । ବଲଲେ—ନା ଛିଟାର, ଏଥନ ଜୀବନ ବିପନ୍ନ କରବେଳ ନା । ଏଟା ନିରାପଦ ଆଶ୍ରୟ । ଦୁଇନ ବାବେ ଶୁରା ବିପ୍ଲବ ବାଧାବାର ଚେଷ୍ଟା କରବେ । ବିପରୀରା ଆପନାଦେର ବିପକ୍ଷେ ଏଥନ । ତାରା ଏଥନ ଜ୍ଞାନ ଆପନାର ପକ୍ଷେ ଲେଇ । କଦିନ ଏଥାନେ ଥାକୁଣ ।

—ଜାନି ଆମି ସବେଇ । କିନ୍ତୁ କି କରବୋ କାଳୀ—ଆମାର ଏଥାନେ ଏକଟୁଣ୍ଡ ଭାଲ ଲାଗଛେ ନା ।

—ତା ବଲେ ବୋକାର ମତୋ ପଥେ ବେର ହବେଳ ?

—ତୁ ଯି ତ ଜାନୋ କାଳୀ ବିପକ୍ଷରେ ଆମି ତଥ କରି ନା ।

—ତାହି ତ ଆସନ୍ତ ବେଶି ତଥ ଆଧନାକେ ନିଯେ ।

ରାମଲାଲ ଧରଲେ—ଆମାକେ ନିଯେ ତୋମାର ତ ତମ ପାବାର କୋନଶ କରିବ ଲେଇ କାଳୀ... ।

କାଳୀ ଚୁପ କରିଲୋ—କୋନଶ କଥା ବଲଲେ ନା ଆର ।

* * * *

ବେଳା ଛୁଟୋ ନାଗାନ ଥାନ୍ତ୍ରୟ ଦାଉୟା ଶେଷ କରେ ରାମଲାଲ ଆର ହରେନ ଶୁଦ୍ଧେର ଗାଡ଼ିତେ ଥିଯେ ଉଠିଲୋ ।

ପନେରୋ ହାଜାର ଟାକା ଛାଡ଼ାନ୍ତ ଭାବଲୋ ନିଜେର ଥେକେ ଆରନ୍ତ ପାଇଁ ହାଜାର ଟାକା ତାକେ ପୁରସ୍କାର ଦିଲେ । ଆର ବଲଲେ—ଯଦି ସରକାରୀ ତରକ ଥେକେ ବିପଦେ ପଡ଼ୋ, ଆମାର ସଂହାଯ ପଂବେ—

—ଓ, କେ ସ୍ୟାର ।

ଗାଡ଼ି ଛେଡ଼େ ଦିଲ । ଅବଶ୍ୟେ ତାଦେର ପୁରୋନୋ ହୋଟେଲ ଥେକେ କିଛି ଦୂରେ ସେଥାନେ ରାମଲାଲ ଗାଡ଼ିଟା ଲୁକିଲେ ରେଖେଛିଲୋ, ଦେଖାନେ ଏସେ ନାମଲୋ ।

ଗାଡ଼ିଟା ନିଯେ ତାତେ ଉଠି ବସଲୋ ହରେନ ଆର ରାମଲାଲ । ଯାରା ପୌଛେ

ଦିରେଛିଲ, ତାଦେର ଧନ୍ୟବାଦ ଜାନିରେ ତାଙ୍କ ବସନ୍ତ ହଲୋ ଉଚ୍ଚର ଦିକେ ଅର୍ଥାଏ ରାଜଧାନୀର ଦିକେ ।

ରାମଲାଲ ଏଥିନ ଅନେକଟା ହୁହ । ସେ ଗାଡ଼ି ଚାଲାଇଲୋ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗତିତେ ।

ଗାଡ଼ିତେ ଚାପ କରେ ବସେଇଲୋ ହରେନ । ତାର ହାତେ ତାର ପିଞ୍ଜଳଟା ଉପରେ
କରା ।

କିନ୍ତୁ ମାଇଲ ପୌଠେକ ଚଲାବେ ପର ରାମଲାଲ ଦୁଃଖରେ ପାରଲୋ ଯେ ଏକଟା ଗାଡ଼ି ତାଦେର
ଅଶୁଶ୍ରମ କରଛେ । ନିଶ୍ଚଯିତ ବିପରୀଦେର ଦଲେର ଗାଡ଼ି ।

ରାମଲାଲ ହରେନକେ ବଲିଲେ—ସାବଧାନ ଥେବୋ ତାଙ୍କର ।

—ସେ କଥା ବଲତେ ହବେ ନା ଶୁଣ । ଆଉ ଟିକ ଛିଲାମ ଏବଂ ଅୟାଲାର୍ଟ ଆଛି ।

—ଭେବୀ ଶୁଣ !

ରାମଲାଲ ଗାଡ଼ିର ଗତି ସୁନ୍ଦର କରଲୋ । ଗାଡ଼ି ଚଲତେ ଲାଗଲୋ ଟିକ ଆଶି ମାଇଲ
ଶୀଡେ ।

କିନ୍ତୁ ପେହନେର ଗାଡ଼ିର ଗତି ବେଢ଼େଇ ଚଲଲା । ତାର ଗତି ଯେଣ ଆହଁଏ ବେଶୀ ।

କିନ୍ତୁ ରାମଲାଲେର ଗାଡ଼ିର ଗତି ଆଏ ବାଡ଼ାଧାର ଉପାଯ ଛିଲ ନା ।

ମନିଟି କୁଡ଼ିର ମଧ୍ୟେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଥରେ ଫେଲଲୋ ତାଦେର ।

ହରେନ ତୈରୀ ଛିଲ ।

ଯେ ଯୁକ୍ତ ତାଦେର ଗାଡ଼ି ଓଦେର ପାଶାପାଶି ଏଲୋ, ତଥନ ହରେନ ଦେଖିତେ ପେଲୋ
ଡ୍ରାଇଭାରେର ପାଶେ ଓ ପେଛନେ ତିନ ଚାରଜନ ଲୋକ ପିଞ୍ଜଳ ହାତେ ବସେ ।

କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଏଦେର ଚିନେ କିଛୁ ବଳାର ଶ୍ରୟୋଗ ପେଲୋ ନା । ତାର ଆଗେଇ ଆଚମକ
ହରେନେର ପିଞ୍ଜଳ ଥେବେ ଶୁଣି ଗିଯେ ଲାଗଲୋ ଡ୍ରାଇଭାରେର ମାଥାଯାଇ ।

ଘଡ଼ଡ୍—ଘଡ଼ଡ୍—ସ୍ଟାର୍ଟ—

ଗାଡ଼ିଟା ଟିଲଟୋ ପାସଟା ତାବେ ମାତାଲେର ମତୋ ଟିଲଟେ ଟିଲଟେ ଗିଯେ ଧାକା ମାରଲୋ
ଏକଟା ଗାଛେ ।

ତାରପରିଇ ଗାଡ଼ିଟା ଉଗଟେ ପଡ଼ଲୋ । ତାକେ ଆ ଝନ ଧରେ ଗେଲ ।



କାହାରେ ଥିଲା

ଗାଡ଼ିଟାତେ ଆଶ୍ରମ ଧରେ ଗେଲ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଭେବୀ ଗୁଡ଼ ଆଦାର—

ହରେନ ବଲଲେ—ଓରା ଶିକ୍ଷା ପେଲୋ—ବିଷ୍ଣୁ କେଉଁ ବୋଧହୁ ବୀଚରେ ନା ଏଦେର ଥିଥେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ବିପ୍ରବୀଦେଇ ଦଲେ କତୋ ଲୋକ ତା ଜାନି ନା ଆମରା । ଆର ଦୂର୍ତ୍ତାଗ୍ୟକ୍ରମେ ଆମରା ଓଦେଇ ଦଳ ଥିକେ ଉଥିନ ଡୁଲଟୋ ଦଲେର ବଲେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ ଗୋଲାମ । ତାଇ ନା ?

ହରେନ ବଲଲେ—ଆର କୋନେ ଦଳ ଦରକାର ନେଇ । ଏଥିନ ଜଳେ ସେତେ ପାରଲେ ବୀଚି ।

—ତା ବଟେ ।

ଗାଡ଼ି ଛୁଟିଲୋ ଅନୁତମ ଗତିତେ ।

* * *

ଏକଟୁ ପରେ ରାଜଧାନୀତେ ପୌଛେ ଗେଲ ଓରା ।

ଏକଟାନା ଗାଡ଼ି ଚାଲିଯେ ରାମଲାଲ କୁନ୍ତ । ଏବାର ହରେନ ଗାଡ଼ି ଚାଲାଲୋ ।
ପ୍ରଥମେ ଗେଲ ଏହାର ଅକିମେ ।

ପାଦପୋର୍ଟ ଦେଖିଯେ ଦୁଟୋ ସିଟ୍ ବୁକ୍ କରଲୋ ଓରା । ମିଃ ଭାରଲୋ ଏକଟା ସାର୍ଟ-
ଫିକେଟ ଦିମେଛିଲୋ—ସେଟା କାଜେ ପାଗଲୋ ।

ଲେଖାନ ଥିକେ ଓରା ଏଲୋ ଏକଟା ହୋଟେଲେ ।

ଏକଟା ଦର ବୁକ୍ କରଲୋ ଏବା । ଆଜ ରାତଟା ଧାକତେ ହବେ । କାଳ ଭୋରେ
ଫେମ ଛାଡ଼ିବେ ।

ଓରା ତାପର ଭାଇନିଃ ହଲେ ଗିମେ ସେତେ ବସଲୋ । ମେଥାନେ ବେଶ ଭିଡ଼ ଦେଖା ଗେଲ ।
ଲୋକଙ୍କଳ ଆନନ୍ଦେ ମର୍ତ୍ତ ।

ଦୁଇନେ ଥାଓଯା ଦ୍ୱାରା କରେ ହୋଟେଲେର ମାଇକେର ଯିଟି ପପ୍ ଗାନ କୁନ୍ଚିଲୋ ।

ହଠାତ୍ ହୋଟେଲେର ଏକଙ୍କଳ ବର ଏଲୋ ଏକଟା ସ୍ଲିପ ନିଯେ ।

ବଲଲେ—ଆପନାର ନାମ କି ମିଃ ରାମ.....

—ହୀ ଭାଇ—କେନ ?

—ଦୁଇନ ଭାବିଲୋକ ଆପନାକେ ଘୋଜ କରଛେ ।

ନାଗିନୀ କମ୍ଯୁ

—କୋଥାରେ ତାରା ?

—ହୋଟେଲେର ସାମନେଇ ଦାଡ଼ିୟେ ଆଛେନ ତାରା । ବୌଧଳ୍ୟ ସରକାରୀ ପୁଲିସେର ଲୋକ ।

ହରେନକେ ବସତେ ବଲେ ରାମଲାଲ ଉଠେ ଗେଲ । ଦେ ଶୋଜା ନୀଚେ ମେମେ ଏଲୋ ।

ସରକାରୀ ପୁଲିସେର ଡ୍ରେସ ପରା ହୁଜନ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା କରାଇଲ ।

ତାରା ବଲେ—ଆପଣି ମିଃ ରାମଲାଲ ?

—ହୀନା ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ଆଚମକା ଢୁଟୋ ପିନ୍ତଲ ଉନ୍ୟତ ହଲୋ ରାମଲାଲେର ଦିକେ ।

ଏକଜନ ତୀରସ୍ଵରେ ବଲେ—ତୁ ଗାଡ଼ିତେ ଉଠୁଳ ।

—ଆମାର ଅପରାଧ ?

—ଆମାର ଜାନି ନା—ଚଲୁନ ।

ତାକେ ଢେଲେ ଗାଡ଼ିତେ ତୁଲେ ନିଲେ ଓରା ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ଏକଜନ ହଠାତ୍ ପ୍ରତଞ୍ଚ ଜୋରେ ଆସାନ୍ତ କରଲେ ରାମଲାଲେର ମାଥାୟ ।
ତାର ମାଥାୟ ଯେନ ଆକାଶ ଭେଣେ ପଡ଼ିଲୋ ।

ରାମଲାଲ ଜାନ ହାରାଲୋ ।

ରାମଲାଲ ବୁଝିତେଉ ପାରିପୋ ନା ଯେ, ଓରା ଆସିଲେ ବିପ୍ରବୀଦେର ଲୋକ—ପୁଲିସେର ପୋଶକ ପରା, ମକଳେର ଚୋଇୟେ ଧୂଲୋ ଦେବାର ଜନ୍ୟ ।

ରାମଲାଲକେ ନିଯେ ଗାଡ଼ିଟା ଛୁଟେ ଚଲିଲୋ ।

ଆର ବେଳୋରି ହରେନ ବସେ ବସେ ବକ୍ର ଜନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରାଇଲୋ । ଯେ ଜାନତେଉ ପାରିଲେ ନା ଏମିବ କିଛୁ ।

ଏକଟୁ ପରେ ଦୁଇନ ପୁଲିସବେଶୀ ବିପ୍ରବୀ ଏମେ ତାକେଓ ଧରେ ନିଯେ ଗିଯେ ଅନା ଏକଟା ଗାଡ଼ିତେ ତୁଲିଲୋ ।

ମେ ଗାଡ଼ିଟା ଚଲିଲୋ ଭିନ୍ନ ଦିକେ ।

ଏତ କ୍ରତ ସଟନାଖିଲୋ ସଟେ ଗେଲ ଯେ, ଓରା କହନା କରିତେଉ ପାରେନି, ଏଥିମ କିଛୁ ଘଟିତ ପାରେ ।

ଦୁଇନେଇ ଆବାର ତାଦେର ଇଚ୍ଛାର ବିକଳେ ଧରା ପଡ଼େଲା ବିପ୍ରବୀଦେର ହାତେ ।

ନୟ

ନୟା ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ?

ଧୀରେ ଧୀରେ ରାମଲାଲେର ଜ୍ଞାନ ଫିରେ ଏଲୋ ।

ରାମଲାଲ ଚୋଥ ମେଲେ ତାକାଳ । ମାଥାଯ ଅସଂ ବ୍ୟଥା । ପିପାସାଯ କଷ ଯେନ କେଟେ ଥାଇଁ ।

ରାମଲାଲ ଦେଖିତେ ପେଲୋ ମେ ଏକଟା ପ୍ରାସାଙ୍କକାର ଘରେ ମେଘର ଓପର ପଡ଼େ ଆହେ ।

ଘରେ ମାତ୍ର ଏକଟା ଦରଙ୍ଗା—କିନ୍ତୁ ତା ବନ୍ଧ । ତାର ପିଣ୍ଡଟାଓ ଓରା କେଡ଼େ ନିଯେଛେ ।

ମାଥାର ଅନେକ ଓପରେ ଏକଟା ବଡ଼ ଘୁଲଘୁଲି—ତାଓ ଜାଲ ଦିଯେ ବନ୍ଧ କରା । ଏଥାନ ଥେବେ ମୃତ୍ୟିର କୋନଓ ଆଶା ନେଇ ।

ଏକଟୁ ପରେ ଦରଙ୍ଗା ଥୁଲିଲ ।

ଦୁଇନ ଲୋକ ଢୁକଲ । ଦୁଇନର ହାତେଇ ପିଣ୍ଡଳ ।

ରାମଲାଲ ଦେଖିତେ ପେଲୋ ତାଦେର ଏକଜନ ହଲୋ ମେହି ଫୁରିଆଂ—ଯାକେ ମେ ଦେଖେଛିଲୋ କୁଷର ସଙ୍ଗେ । ହିତୀଯ ଜନକେ ମେ ଚେନେ ନା ।

ଫୁରିଆଂ ବଲଲେ—ତୋମାକେ ମେରେ ଫେଲବୋ ବଲେ ମନେ କରେଛିଲାମ । କିନ୍ତୁ ନା, ତୋମାକେ ଦିଯେ ଏକଟା ଦରକାରୀ କାଙ୍ଗ କରାତେ ହବେ । ତାରପର ତୋମାକେ ମେରେ ଫେଲାର କଥା ଚିନ୍ତା କରବୋ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ତୋମାଦେର ଯା ଖୁଶୀ କରାତେ ପାରୋ । ମେହି ପେନେ ଓଠାର ପର ଥେବେ ନିଜେର ଇଚ୍ଛାଯ ଆମି କିଛୁ କରିନି ।

—ମିଥ୍ୟା କଥା ! ଫୁରିଆଂ ଗର୍ଜେ ଉଠିଲୋ ।—ତୁ ମି ବିପ୍ରବୀଦେର ହାତ ଥେକେ ଲାଗୀ ଚୁରି କରାତେ ସାହାଯ୍ୟ କରେଛ । ତବେ ତାତେ କୋନଓ ଲାଭ ହବେ ନା ଓଦେବ । ଓଛାଡ଼ା ଆରା ଅନେକ ମାଲ ଆମରା ପେଯେଛି । ଆମାଦେର ଦଳ ତୈରି । ବିପ୍ରଦ ଶୁଙ୍କ ହବେଇ । ଆମିହି ହବୋ ନୟା ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ।

ନାଗିନୀ କମ୍ବା

—ମେ ତୋମାଦେର ସା ହୁଯ ହୋଇ—ଆମାର ତାତେ କ୍ଷତି ମେଇ ।

—ଭାଲ କଥା । କିନ୍ତୁ ଜେଣେ ରେଖେ ତୋମାକେ କି କାଜ କରାତେ ହବେ ।

—କି କାଜ ?

—କାଳ ପ୍ରେସିଡେଟ୍ ଆସିବେନ । କାଳ ତାକେ ଝମି କରେ ମାରା ହବେ । ତାରପର ଥେବେଇ ସାରା ରାଜ୍ୟ ବିପ୍ରବ କୁରୁ ହବେ । ଆର ଏହି ପ୍ରେସିଡେଟ୍କେ ହତ୍ୟାର ବିଗାଟ ମୟାନଙ୍ଗମକ କାଜ କରାତେ ହବେ ତୋମାକେ !

ଧୀରଲାଲ ହତକୁ

ଫୁମିଆଂ ବଲଲେ—କେମନ, କାଜଟା ଭାଲ ନା ? ତାରପର ବିପ୍ରବୀଦେର କାଜ କୁରୁ ହବେ ଅବଶ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ମରକାରୀ ଲୋକେବାଇ ତୋମାକେ ମେରେ ଫେଲବେ । ତୁ ମି ପ୍ରେସିଡେଟ୍କେ ହାରବେ ବଲେ, ତୋମାର ନତୁନ ଏକଟା ମୟାନ ଅବଶ୍ୟ ଆମରା ଦେବ, ନତୁନ ମରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପରେ ।

ଧୀରଲାଲ ହେସେ ବଲଲେ—ଯାକ, ଜୀବନେର ଏକଟା ନତୁନ ଅଭିଜନ୍ତା ହବେ । ଏକଟା ଜଳଜୟାନ୍ତ ପ୍ରେସିଡେଟ୍କେ ହତ୍ୟା କରା ଆମାର ଜୀବନେ ଏହି ପ୍ରଥମ ।

—ଏବଂ ଏହି ଶେଷ । ଆଜ୍ଞା ଚଲି ବର୍କୁ !

ଫୁମିଆଂ ତାର ମଙ୍ଗୀର ଦିକେ ଚେଷେ ବଲଲେ—ଓରା ଯେତେ ଚାଯ ଯେତେ ଦାଓ । କାରଣ ଏକ ଦିନେ ବିଗାଟ ଏକଟା କାଜ ତ କରାନୋ ହବେ ।

ଫୁମିଆଂ ଓ ତାର ମଙ୍ଗୀ ଚଲେ ଗେଲ । ଦୁରଜା ବର୍କୁ ହଲୋ ।

ଏକଟୁ ପରେ ଏକଜନ ଏଲୋ ପ୍ରାଚୁର ଭାଲ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ନିର୍ମେ । ଅବଶ୍ୟ ପେଛନେ ଦୁରଜନ ପିନ୍ତୁଲଧାରୀ ଗାର୍ଡ ।

ଖାଦ୍ୟା ଶେଷ କରେ ଏକଟୁ ହସ୍ତ ହଲୋ ଧୀରଲାଲ । ବଲଲେ—ଏକଟା ସିଗାରେଟ ଦିଲେ ପାର ?

ଲୋକଟା ଏକ ବାଲ୍ମୀକି ସିଗାରେଟ ଆର ଏକଟା ମ୍ୟାଚ ଛୁଡ଼େ ଦିଲେ ଧୀରଲାଲେର ଦିକେ । ତାରପର ତାରା ଦୁରଜା ବର୍କୁ କରେ ବେରିଯେ ଗେଲୋ ।

* * *

ରାମଲାଲ ବିଶ୍ୱାସ ନିଛିଲ ।

ତାର ମନେ ହାଜାର ଚିନ୍ତା । ହସେନ କୋଥାଯ ? ମେ କେମନ ଆଛେ ? ଏଥର
ଆବାର କି ନତୁନ ବିପଦେ ମେ ପଡ଼େ ।

ସନ୍ତୋ ଧାନେକ ପରେ ଆବାର ଦୁରଜ୍ଞ ଥୁଲେ ଗେଲ । ହୃଜନ ପିତ୍ତୁଳାରୀ ଗାର୍ଜେର ମଙ୍ଗେ
ଯେ ପ୍ରବେଶ କରିଲୋ, ତାକେ ଦେଖେ ରାମଲାଲ ଅବାକ ହୁଲେ ଗେଲ । ମେ ହଲୋ କାଳୀ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—କାଳୀ, ତୁ ମି ଏଥାନେ ?

କାଳୀ ତାର ମଙ୍ଗୀ ହୃଜନକେ ବାଇରେ ପିଯେ ପାହାରା ଥିଲେ ବଲଲେ ।

ତାରା ବାଇରେ ପିଯେ ଏକଟୁ ଦୂରେ ପିତ୍ତଳ ଉଠିଯେ ଦୋଡ଼ାଲ ।

କାଳୀ ହିନ୍ଦୀତେ ବଲଲେ—ଆମାର ମଙ୍ଗେ ହିନ୍ଦୀତେ କଥା ବଣେ । ତାହଲେ ଓରା
ବୁଝିବେ ନା । ଇଂରାଜୀ ବଲେ ନା ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—କାଳୀ ତୁ ମି ଏଥାନେ ?

—ହା । ଆମି ତୋମାକେ ନିଷେଧ କରିଲାମ ବେର ହତେ—ତରୁ ତୁ ମି ଜେନ୍ଦ୍ରୀର
ମତୋ ବେରିଯେ ଏଲେ !

—ତା ତ ହଲୋ । କିନ୍ତୁ ତୁ ମି କୋନ୍ ଦଲେ ?

କାଳୀ ବଲଲେ—ଆମାର ବୋନ ଆୟାନି ଯେମନ ବିପ୍ରବୀଦେର ମଙ୍ଗେ ଥେକେଓ ଛିଲ
ସରକାରୀ ପ୍ଲାଇ—ଆମି ତେମନି ସରକାରୀ ଦଲେ ଥେକେଓ ଅକ୍ରତପକ୍ଷେ ବିପ୍ରବୀଦେର
ପ୍ଲାଇ । ବିପ୍ରବୀରା ସରକାର ଦଥଳ କରିବେଇ । ତରେ ମୁକ୍ତି ତୁ ମି ଏଥିନ ସଦିଓ ବା
ପେତେ—ଏଥିନ ପାବେ ନା । କାରଣ ତଥିନ ଆମି ବିପ୍ରବୀଦେର ବଲତେ ପାରିବାମ ଯେ,
ତୁ ମି ବାଧା ହୁଁ—

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ତୋମାଦେର ବିପ୍ରବ ନିପାତ ଯାକ ! ଆମି ଏଥିନ ଥା ବିପଦେ
ପଡ଼େଛି ।

କାଳୀ ବଲଲେ—ଆମାର କାଜ ତୁ ମି କରୋ—ଆମି ଚେଷ୍ଟା କରିବୋ ତୋମାକେ
ଯଦି ମୁକ୍ତ କରା ଯାଏ—

ନାଗିନୀ କର୍ମ୍ୟ

—ତା ହୁଅତୋ ସଙ୍କଳ ହବେ ନା—

—ସେ ତୋମାରଇ ଭୁଲେ । ତୋମାକେ ଭାଲୁ ଲେଗେଛିଲ ବଲେଇ ଭାରଲୋର ଆଶ୍ରମ
ତ୍ୟାଗ କରତେ ନିଷେଧ କରେଛିଲାମ । କିନ୍ତୁ ଏଥିନ ପ୍ରେମିଭେଣ୍ଟକେ ହତ୍ୟା କରଲେ
ନିଶ୍ଚର ଭାରଲୋ ତୋମାକେ ଆର ଥାତିର କରବେ ନା—

—ସେ ପରେ ଦେଖା ଯାବେ । ତୁ ଯି ଯେତେ ପାର ।

—ଟିକ ଆଛେ ।

—ଏକଟା କଥା କାର୍ଦ୍ଦୀ—

—କି କଥା ?

—ହେଲେ ବେଚାରୀ କୋଥାଯ ? ଆମର ମଞ୍ଜୀ ?

—ସେ ବିପ୍ରବୀଦେର ଏକଟି ପ୍ରଧାନ ଗୋପନ ଆଭାୟ ବନ୍ଦୀ ।

—ହଁ । ରାମଲାଲ ଦୀର୍ଘବ୍ୟାଧ ଫେଳୁଗୋ ଏକଟା ।

ରାମଲାଲ ଭାବତେ ଲାଗଲୋ ।

ବର୍ତ୍ତମାନେ ତାର କରାର ମତୋ ଆର କିଛିଇ ନେଇ ।

*

*

*

ପରଦିନ ସକାଳ ।

ରାମଲାଲକେ ଗାଡ଼ିତେ କରେ ନିଷେଧ ଯାଉଥାବା ହଲୋ ବିରାଟ ଉଚ୍ଚ ଏକଟା ନିର୍ଜନ
ବାଡ଼ିତେ ।

ଚାରଭଲାର ଉପରେ ପାଚଭଲାର ଏକଟା ଚିଲେ କୁଠରୀ । ଦେଖାନେ ପ୍ରବେଶ କରାନୋ
ହଲୋ ରାମଲାଲକେ ।

ଦୂରଜୟ ବର୍କ ହଲୋ ।

ଏକଜନ ପ୍ରହରୀ ବନ୍ଦୁକ ହାତେ ତାକେ ପାହାରା ଦିତେ ଲାଗଲୋ । ଲୋକଟାର
ମୁଖ ଭାବଲେଶହୀନ—ଯେନ ପାଥର ।

ଏକଟୁ ପରେ ଦୁରିଯାଃ ପ୍ରବେଶ କରଲେ ।

ବଲଲେ—ତୋମାର ସମ୍ବନ୍ଧେ ପ୍ର୍ୟାନ ପାଲଟେ ଫେଲିଲାମ । ଐ ଦେଖ ଜୀନାଲା ଦିଯେ ।

ପଥେର ମାଠେ ଲୋକ ଜମଛେ । ପ୍ରେସିଡେଟ୍ ଆସବେ । ଓଖାନେ ମିଟିଂ କରବେ । ଭେବେଛିଲାମ ଏହି ଜାନାଳା ଦିଯେ ତୁମି ସୋଜା ପ୍ରେସିଡେଟ୍କେ ଲଙ୍ଘ କରେ ଶୁଣି ଛୁଡ଼ବେ । କିନ୍ତୁ ହତ ପାଲଟେ ଫେଲିପାର । କାରଣ ଯଦି ତୋମାର ଶୁଣି ଲଙ୍ଘଭାବୀ ହୟ ତ ମବ ପ୍ଲାନ ନଷ୍ଟ ହବେ ।

ଏକଟୁ ଧେକେ ଫୁମିଆଁ ବଲାଲେ—ଆମି ଭେବେଛିଲାମ କୁଷଣ ବାର ଆମାଦେର ମଳେ । କିନ୍ତୁ ମେ ଯିଥ୍ୟାବାବୀ । ମେ ଅଭୀନନ୍ଦାଳକେ ମେରେ ବଲେଛିଲ ଯେ, ମେ ସରକାରୀ ଶାଇ । କିନ୍ତୁ ତା ଯିଥ୍ୟା । ଜାନଲାମ କୁଷଣାଇ ସରକାରୀ ଶାଇ । ମବ ମେଯେଶ୍ଵଳେଇ ଛମ୍ବୋ ଦାପ । ତାଇ ତାକେ ଆଜ ଶେବ କରବୋ । ତାର ଆଗେ ଜାନଲା ଦିଯେ ଦେଖୋ ।

ବାମଲାଲ ଜାନଲା ଦିଯେ ତାକାଲେ ।

ମୀଚେ ପ୍ରଚୁର ଲୋକ ଜମଛେ । ପ୍ରେସିଡେଟ୍ ଏମେ ଗେଲେନ । ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ମକଳେ ଜୟବନି ଦିଲ । ଜାନଲାଟା ଗଢାଦେଇନ, କିନ୍ତୁ ତାର ମୀଚେ ଏକେବାରେ ଥାଡା ପାଚତଳା ଏବଂ ଜାନଲା ଦିଯେ ପଡ଼ିଲେ ଦେକ୍କିଶେ ହୃଟ ମୀଚେ ପଥେର ଉପରେ ପଡ଼ିତେ ହବେ ।

ଫୁମିଆଁ ବଲାଲେ—ଏହି ଦେଖ ପ୍ରେସିଡେଟ୍ରେ ପିଛନେ ଦୁଇନ ସାଧାରଣ ଚାରୀ ମତୋ ଲୋକ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଆମାଦେର ଲୋକ । ଓରୀ ଶୁଣି କରବେ ପ୍ରେସିଡେଟ୍ରେ । ଆର ଓଖାନ ଧେକେ ଆମାଦେର ଲୋକ ଚିକାର କରବେ ଯେ କୁଷଣ ଶୁଣି କରେଛେ ତାକେ । ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ଏଥାନ ଧେକେ କୁଷଣକେ ଶୁଣି କରେ ଶେବ କରା ହବେ ।

ଏମନ ମୟର ଏକଞ୍ଜନ ଲୋକ ମୂରବୀନ ଲାଗାଲୋ ଏକଟା ରାଇମେଲ ନିଯ୍ମ ଜାନଲାତେ ଦୋଢାଲ ।

ଫୁମିଆଁ ବଲାଲେ—ତୁମି ପ୍ରେସିଡେଟ୍ ହତ୍ୟାର ପରଇ ଏଥାନ ଧେକେ କୁଷଣକେ ଶୁଣି କରବେ । ଲୋକେ ଭାବବେ, ପ୍ରେସିଡେଟ୍ରେ କୁଷଣ ହୃଟ କରାଯ ଜନ୍ୟ ତାକେ ପାଦଟା ହତ୍ୟା କରେଛେ ସଦେଶଭକ୍ତରା । ଫଳେ କୋନାଖ କଥା ପ୍ରକାଶ ପାବେ ନା ।

ଆର କାଜ ଶେବ କରେ ଏହି ବାମଲାଲକେ ଜାନଲା ଗଲିଯେ ଦେଲେ ଦେବେ ନିଚେ । ଦୋଷ କେଉ କିଛି ଦେବ, ତା ପଡ଼ିବେ ଓର କୌଣସି, କେମନ ?

ନାଗିନୀ କର୍ଣ୍ଣ

ତାରପର ବିତୌର ପାହାରାଞ୍ଜାର ଦିକେ ତାକିଯେ ଫୁମିଆଂ ବଳ୍ଲେ—ଠିକଭାବେ
ପାହାରା ହେବେ ! କେମନ ?

ଲୋକଟା ଘାଡ଼ ନାଡ଼ିଲୋ ।

ଏହେବ ହୃଦୟ ଦିଯେ ଫୁମିଆଂ ଚଲେ ଗେଲ ।

ଦରଜା ବକ୍ଷ ହଲୋ ।

ଓଦ୍ଦେର ଏକଜନ ରାମଲାଲକେ ପାହାରା ଦିତେ ଲାଗିଲୋ । ବିତୌଯ ଜନ
ରାଇକ୍ଲେନ୍ ହାତେ ନଜନ୍ଦ ରାଖିଲୋ ପ୍ରେସିଡେଟେର ଦିକେ ।

ଆର ରାମଲାଲ ବସେ ବସେ ଭାବତେ ଲାଗିଲୋ ନାନା କଥା । ତାହାରେ ଝରଣ
ମରକାରୀ ପ୍ରାଇ—ମେ ଭାଇଲୋର ଦଲେର ଲୋକ । ଆର କାରୀ ବିପରୀଦେର ଦଲେର ଲୋକ ।
ସତିଯ ଯେବେଳେ ସବ ଦୟାଖୋ ସଟେ ।

ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତ

କଥେକଟା ମିନିଟ କାଟିଲୋ ।

ଓଡ଼ିକେ ବାଇରେ ବ୍ୟାଗ୍ପାଟି ବାଜନା ବାଜାଛେ ଅବିରାଧ । ସମ୍ବେତ ପ୍ରଜାଯା
ଜ୍ୟାବନି କରଛେ । ଅଧିଚ ତାରା ଜାନେ ନା ଯେ, ତାଦେର ସାମନେଇ ତାଦେର
ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟକେ ହତ୍ୟା କରାର ଜନ୍ୟ କି ହୀନ ଚଞ୍ଚାଷ୍ଟ ଚଲେଛେ ।

ଓଡ଼ିକେ ଜାନାଲାୟ ଲୋକଟା ତଥିନୋ ରାଇଫେଲ ହାତେ ତାକ ଠିକ କରଛେ । ସେ
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟକେ ମାରା ହବେ, ତାର ଠିକ କୁଡ଼ି ସେକେଓ କି ତ୍ରିଶ ସେକେଓ ପରେଇ
ଦେ ଏଥାନ ଥେକେ କୁଷଣକେ ଗୁଲି କରବେ ।

କିନ୍ତୁ କୁଷଣ କେନ ଏସେହେ ?

ବୌଧହୟ ମେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଇରା ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟକେ ବୀଚାତେ ଚାଯ । କିନ୍ତୁ ତା ତାରା
ପାରବେ ନା—କାରଣ ଏ ଚଞ୍ଚାଷ୍ଟର ଥବର ତାରା ରାଖେ ନା ।

ହଠାତ୍ ରାମଲାଲ ଏକଟା କାଜ କରେ ଫେଲିଲୋ ।

ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଯେହି ଭାବନ ଦିତେ ଉଠିଲୋ, ଅଗନି ତା ଦେଖାର ଜନ୍ୟ ରାମଲାଲେର
ଗାର୍ଡ ଜାନାଲାୟ ଉପିକି ଦିଲ ।

ତାର ନଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରାମଲାଲ ଆଚମକା ପିଛନ ଥେକେ ତାର ଗଲା ଅଚନ୍ଦ ବେଗେ ଚେପେ
ଥରେ ତାର ହାତ ଥେକେ ବନ୍ଦୁକଟା ଛିନିଯେ ନିଲେ ।

ସେ ଲୋକଟା କୁଷଣକେ ଗୁଲି କରାର ଜନ୍ୟ ଦାଡ଼ିଯେଛିଲ ମେ ଚମକେ ଫିରେ
ତାକାଳେ ।

କିନ୍ତୁ ମେ ଦେଖେ, ତଥିନ ଟମିଗାନଟା ହାତେ ନିଯିରେ ରାମଲାଲ ମୁର୍ତ୍ତିମାନ ଘରେର ମତୋ
ତାଦେର ପିଛନେ ଦାଡ଼ିଯେ ।

ରାମଲାଲ ଉଗାଞ୍ଚାବାସୀ ଗାର୍ଡ ଲୋକଟାକେ ବଲିଲେ—ଓକେ ରାଇଫେଲ କେଡ଼େ ନିଯି
ନୀଚେ ଫେଲେ ଦାଓ । ଲୋକଟା ନଙ୍ଗେ ତାର ହାତ ଥେକେ ରାଇଫେଲଟା ନିଯି ତାକେ
ଥାକା ଦିଯେ ନୀଚେ ଫେଲେ ଦିଲେ ।

ନାଗିନୀ କନ୍ୟା

ପାଂଚତଳା ଥେକେ ନୌଚେ ପଡ଼େ ଗିଯେ ଲୋକଟା ମାରା ଗେଲ ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ରାମଲାଲେର ବନ୍ଦୁକେର ବୀଟର ପ୍ରଚାନ୍ଦ ଆସାତ ପେଜେ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକଟାଙ୍ଗ ଜାନ ହାରାଲ ।

ଆର ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ରାମଲାଲ ରାଇଫେଲଟା ହାତେ ନିଯେ ନିର୍ଭଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେଇ ଦୁଃଖ କୁଷକବେଶୀ ପ୍ରେସିଡେଟେର ହତ୍ୟାକାରୀର କାଥେ ଘୁଲି କରଲ ।

ଦୁଃଖେ ପଡ଼େ ଗେଲ ।

ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ମାରା ମିଟିଂ-ଏର ଜ୍ଞାପନାର ହଇଚଇ ପଡ଼େ ଗେଲ ।

ଆର ତାରପରିହ ଦୁଃଖ ମିଲିଟାରୀ ବନ୍ଦୁକ ଉଚିଯେ ଏଗିଯେ ଏଲୋ ବାଡ଼ିଟାର ଦିକେ । ବିପ୍ରବୀରା ମର ଆଗେଇ ଲୁକିଯେ ପଡ଼େଛିଲ ପ୍ରାଗେର ଭୟ ।

ତାଇ ମିଲିଟାରୀରା ଏମେ ଦରଜା ଥିଲେ ଦେଖିଲୋ କୁଣ୍ଡ ରାମଲାଲକେ ଆର ତାର ଗାର୍ଜିକେ ଅଞ୍ଜନ ଅବସ୍ଥାର ପଡ଼େ ଥାକିତେ ।

ରାମଲାଲେର ହାତେ ରାଇଫେଲ ।

ତାରା ତାଦେର ଗ୍ରେଫତାର କରେ ତୁଳିଲୋ ଭାଲେ ।

ଜ୍ୟାନ ଛୁଟିଲୋ ମୋଜା ।

ରାମଲାଲକେ ଜ୍ଞଳଥାନାର ଏକଟା ଘରେ ଏନେ ଆଟକେ ଫେଲିଲୋ ଓରା ।

* * *

ଏକଟ ପରେ ଭାରଲୋ ଏଲୋ ଜ୍ଞଳଥାନାର ରାମଲାଲେର ମଙ୍ଗେ ଦେଖା କରିତେ ।

ଭାରଲୋ ବଲଲୋ—ହିଁ ହିଁ, ତୁମି ଶେଷେ ଆବାର ବିପ୍ରବୀଦେର ମଙ୍ଗେ ମିଶେ ପ୍ରେସିଡେଟ୍‌କେ ହତ୍ୟା କରିତେ ଗେଛିଲେ ?

ରାମଲାଲ ବଲଲୋ—କି ଯା ତା ବଲହୋ । ଆମି ପ୍ରେସିଡେଟ୍‌କେ ବସା କରେଛି—ବୁଝଲେ ?

—ବାଜେ କଥା ! ପ୍ରେସିଡେଟ୍‌କେ ମାରିବେ ଗିଯେ ତୁମି ଦୁଃଖ ଚାରୀକେ ମେରେଛୋ ।

—ରାମଲାଲେର ହାତେର ନିଶାନା ଏତୋ ଭୁଲ ହୟ ନା ।

—ଆମରା ତା ମୟନି ନା । ବୋଟ କଥା ଏ ବାଡ଼ି ଥେକେ ତୋମାକେ ଆର ଏହି ଏକଟି ଅଞ୍ଜନ ଲୋକକେ ଛାଡ଼ା ଆମରା କାଉକେ ପାଇନି ।

—ପାରେ କି କରେ ? ତାରା ଭୟ ପେଜେ ପାଲିରେଛିଲ । ତାଦେର ଦଳପତି ଛିଲ

ମାଗିନ୍ଦୀ କନ୍ୟା

ଏ ଫୁର୍ମିଆଁଙ୍କ । ଆର ଏଇ ନିରୀହ କୁଷକ ଦୁଇନ ଶ୍ରକ୍ତପକ୍ଷେ ନିରୀହ ନୟ—ତାଦେରକେହି ଟିକ କରା ହେଁଛିଲ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ହତ୍ୟାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

—ଆମି ତା ବିଶ୍ୱାସ କରି ନା । ଟିକ ଆଛେ, କାଳ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ହତ୍ୟାର ଦାମେ ତୋମାର ବିଚାର ହବେ । ତୋମାର ଯା ବଲବାର ମେଖାନେ ବଲବେ ।

—ଟିକ ଆଛେ । ତୋମାକେ ବଲେ ଲାଭ କି ?

ଭାରଲୋ ଚଲେ ଗେଲ ।

କିନ୍ତୁ ତାର ଆଧ ଘଟା ପରେଇ ଏଲୋ କୁଷା ତାର ମଙ୍ଗେ ଦେଖା କରତେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—କୁଷା, ତୋମାର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ଆମି ପେହେଛି, ବିପ୍ରବୀ ନେତା ଫୁର୍ମିଆଁଙ୍କ-ଏର କାହିଁ ଥେବେ ।

—ତାଇ ନାକି ? କିନ୍ତୁ ତୁ ତୁମି ଏକି କରେଛୋ ?

—ତୁମିଓ କି ଆମାର କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରବେ ନା ?

—କରବୋ । ଶୋନ, ତୁମି ଯଥନ ବିପ୍ରବୀଦେର ହାତ ଥେକେ ଅସ୍ତ୍ର କେଡ଼େ ଆନଛିଲେ, ତଥନ ଆମି ଆର ଆମାର ଦଲେର କିଛୁ ଲୋକଙ୍କ ତୋମାକେ ସାହାଯ୍ୟ କରେଛିଲାମ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଭାରଲୋ ତଥନ ଏ କାଜ ନା କରଲେଣ ପାରନ୍ତୋ । କାରଣ ଏ ଦୌଟି ଦଲେର ବାବରୀ ଆମରୀ ଆଗେଇ କରେଛିଲାମ ।

—ତୁମିହିଁ ତାହଲେ ଅଞ୍ଜାନ ବକ୍ଷ ?

—ଟିକ ତାଇ ।

ରାମଲାଲ ହେସେ ବଲଲେ—ତାହଲେ ଶୋନ, ଆମିଓ ତୋମାର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରେଛି ।

—କି ଭାବେ ?

ରାମଲାଲ ସବ ସଟନା ଖୁଲେ ବଲଲେ ।

ସବ ଶୁଣେ କୁଷା ବଲଲେ—ଭାରଲୋ ବିଶ୍ୱାସ ନା କରଲେଓ ତୋମାର କଥା ଆମି ବିଶ୍ୱାସ କରି । ଆର କାର୍ଲୀ ଯେ ପାଇଁ, ତାଓ ଆମି ଜାନତେ ପେରେଛିଲାମ । ତବେ ଓ କିଛୁ କରନ୍ତେ ପାରେନି । ଆଜ ତୋମାକେ ବଲି, ଆମି ଉଗ୍ରାଗ୍ନୀ ମରକାରେର ପାଇଁ । ବିପ୍ରବୀ ବଲେଇ ଅନ୍ତୀମଲାଲକେ ଥୋଇ କରେଛିଲାମ ଆମି । କିନ୍ତୁ ତାର ଦଲେର ଜୀବନ ପାଲିତ ଆମାର ମଙ୍ଗେ ଛିଲ—ତାଇ ବଲନ୍ତେ ହେଁଛିଲ ଯେ, ମେହି ପାଇଁ । ତା ନା ହଲେ ଆମି ବିପ୍ରବୀଦେର ମଙ୍ଗେ ଏକଦୂର ଏଗୋତେ ପାରନ୍ତାମ ନା ।

—ବୁଝେଛି । ରାମଲାଲ ବଲଲେ ।

ନାଗିନୀ କନ୍ୟା

କୁଷଣ ବଲଲେ—ଯାଇ ହୋକ, ତୋମାର ବାବଦ୍ଧ ଆମି କରବୋ । ତାର ଆଗେ ତୁମି
କି ଏଥାନ ଥେକେ ମୁକ୍ତି ଚାଓ ?

—ନିଷ୍ପତ୍ତି ହିଁ ।

କୁଷଣ ନିଜେର ଦେହଟୀ ଆଡ଼ାଳ କରେ ଏକଟୀ ପିଞ୍ଜଳ ଗୁଜେ ଦିଲେ ତାର ହାତେ ।
ତାରପର ବଲଲେ—ଜେଲରକ୍ଷୀ ଏହିକେ ଏଲେଇ ତୁମି ପିଞ୍ଜଳ ଦେଖିଯେ ତାକେ ଆର
ଆୟାକେ ଭେତରେ ଚୁକିଯେ ଚାବି ଦିଯେ ଚଲେ ଯାବେ । ଜେଲେର ଶାସନେ ଗାଡ଼ି ଆଛେ ।
ଜେଲଥିନା ତେବେନ ଶୁରୁକ୍ଷିତ ନଥି । ଶୁଦ୍ଧ ଗେଟେ ହୃଜନ ଗାର୍ଡ ବାସ—

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—ଠିକ ଆଛେ ।

ଏକଟୁ ପରେ ଜେଲରକ୍ଷୀ ଏଗିଯେ ଏମେ ବଲଲେ—ଆଜିନ କୁଷଣ ଦେବୀ—

ସଙ୍ଗେ ଶଙ୍କେ ରାମଲାଲ ପିଞ୍ଜଳ ଉଦ୍‌ୟାତ କରଲେ ତାର ଦିକେ । ବଲଲେ ଚାବିଟୀ ମାଓ
—ଭେତରେ ଢୋକେ ।

ସଙ୍ଗେ ଶଙ୍କେ ହୃଜନକେ ଭେତରେ ବନ୍ଦୀ କରେ ରାମଲାଲ ପିଞ୍ଜଳ ହାତେ ପା ଟିପେ ଟିପେ
ଏଗିଯେ ଚଲଲୋ ।

ଶାସନେ ହୃଜନ ରକ୍ଷୀ ବନ୍ଦୂକ ହାତେ ପାହାରା ଦିଚ୍ଛିଲ ।

ଆଚମକ । ରାମଲାଲ ତାଦେର ଦିକେ ପିଞ୍ଜଳ ଉଦ୍‌ୟାତ କରେ ବଲଲେ—ବନ୍ଦୂକ ହୃଟୀ ଫେଲେ
ଦୀପ ।

ତାରା ବନ୍ଦୂକ ଫେଲେ ଦିଲେ ।

—ଭେତରେ ଯାଉ ।

ତାରା ଭେତରେ ଦିକେ ଗେଲେ ରାମଲାଲ ବନ୍ଦୂକ ହୃଟୀ କୁଡ଼ିଯେ ନିମ୍ନେ ଛୁଟେ ଗେଲ
ଶାସନେ ।

ଏକଟୁ ଦୂରେ ଗାଡ଼ିଟୀ ଦୋଡ଼ିଯେ—ଏତେ ଚଢ଼େଇ କୁଷଣ ଏମେହିଲ । ରାମଲାଲ ଗାଡ଼ିତେ
ଉଠେ ସ୍ଟାର୍ଟ ଦିଲେ ।

ହୁରସ୍ତ ବେଗେ ଗାଡ଼ି ଛୁଟେ ଚଲଲୋ ।

ରାମଲାଲେର ମାଥାଯ ତଥନ ଶୁଦ୍ଧ ଏକ ଚିଞ୍ଚା—ଇବେନକେ ଉଦ୍ଧାର କରାତେ ହବେ—
ଏହୁବି ତାକେ ମୁକ୍ତ କରା ଚାଇ ।

এগারো পরিশেষ

রামলাল প্রচণ্ড বেগে গাড়ি ছুটিয়ে দিলে বিপ্লবীদের প্রথম যে আজ্ঞা সে
চিনতো সেই দিকে—সেখানে অ্যানিকে হত্যা করা হয়েছিল।

সোজা বাইরে গাড়ি রেখে সে ভেতরে প্রবেশ করলো।

কিস্ত ভেতরে কেউ নেই—শুধুমাত্র কার্লী বসেছিল একটা চেয়ারে।

পিঙ্কল হাতে রামলালকে টুকতে দেখে কার্লী চহকে উঠলো।

বললে—তোমার ধূকাৰী কথা ত জেলে। সেখান থেকে প্রেসিডেন্টকে
হত্যার চেষ্টার দায়ে তোমাকে গুলি করে মেরে ফেলার কথা—

রামলাল হেসে বললে—চুনিয়ার অনেক কিছু কথা আমি পালটে দিতে জানি।
যেহেন তোমাদের ফুমিয়াং প্রেসিডেন্ট হতে পারেনি।

—কি চাও তুমি?

—আমি চাই তুমি গাড়িতে উঠবে আমার সঙ্গে।

—কেন?

—যে আজ্ঞায় হৰেনকে আটক রাখা হয়েছে, সেখানে আমাকে তুমি নিয়ে
যাবে।

কার্লী বললে—বিপ্লববাদীয়া পরামৃত হয়েছে। অনেক বিপ্লববাদী ফুমিয়াংকে
তাগ করে চলে গেছে। সে আছে যাৰ দু একজন গার্ড নিয়ে গোপন আজ্ঞায়।

—সেখানে আমাকে নিয়ে যাবে।

—কেন?

—হৰেনকে মুক্ত কৰতে হবে।

ନାଗିନୀ କର୍ଣ୍ଣ

କାଳୀ ବଲଲେ—ତାତେ ଆମାର ପାଞ୍ଚ ?

—ଜୀବ ହାନି ନା—ଆମାର କଥା ନା ଶୁଣି ତୋମାକେ ଫ୍ରଣ୍ଟି କବେ ମାରିବୋ ଆମି । ବୁଝିଲେ ?

—ବୁଝେଛି । ବେଶ ଚଲୋ, ଆଖି ଯାଚିଛ ତୋମାକେ ପଥ ଦେଖାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଏକଟା କଥା—

—ବଲୋ—

—ଆମି ପୁଲିନେ ଧରା ପଡ଼ିଲେ ତୁମି ବଲବେ ଯେ, ତୁମି ଜାନ, ଆମି ଆମଲେ ବିପ୍ରବୀଦେର ବିକଳେ ଛିଲାମ ।

—ଠିକ ଆଛେ—ଆମି ଚେଷ୍ଟା କରିବୋ—ତାରଲୋ ତୋମାକେ କରି କରନ୍ତେ ଥାରେ । ଆଖି ଚେଷ୍ଟା କରିବୋ ।

—ତାଲ କରି ।

ତୁଙ୍ଗନେ ନୀଚେ ନେମେ ଏଲୋ । ଗାଡ଼ିତେ ଉଠିଲେ କମଳୋ ତୁଙ୍ଗନେ ।

କାଳୀ ଡ୍ରାଇଭ କରନ୍ତେ ଲାଗଲୋ । ରାମଲାଲ ବନ୍ଦୁକ ତୁଲେ ସନ୍ଦର୍ଭ ଥାକଲୋ ।

ଗାଡ଼ି ଛୁଟିଲୋ ପ୍ରାୟ ଆଧ ସନ୍ତା । ତାରପର ଏକଟା ପୁରୋନୋ ଆଧଭାଙ୍ଗ ବାଡ଼ିର କାହେ ଏସେ ଗାଡ଼ି ଦ୍ୱାରାଲୋ ।

ବାଡ଼ିର ମାହିନେ ପାହାରା ଫିଙ୍ଗିଲୋ ତୁଙ୍ଗନ ଲୋକ ।

ଓରା ଏଦିକେ ଆମନ୍ତେହି ତାରା ଏଗିଯେ ଆମିଛିଲ ।

ରାମଲାଲ ବନ୍ଦୁକ ତୁଲେ ତୁଙ୍ଗନେର ପା ଲକ୍ଷ୍ୟ କବେ ପରପର ଫାଯାର କରିଲ । ତାରା ଆହତ ହୁଁ ପଡ଼େ ଗେହେ ।

ରାମଲାଲ ବଲଲେ—କାଳୀ, ତୋମାର ଶେଷ ସୁହୋଗ—ବନ୍ଦୁକ ହାତେ ଏଗିଯେ ଚଲୋ ।

କାଳୀ ବଲଲେ—ଭେଜିର ହେବନ ବନ୍ଦୀ ଆଛେ । ଆର ସେଖାନେ କେଉ ନେଇ—ଏକମାତ୍ର ଫୁର୍ମିଆଂ ଛାଡ଼ା । ମରାଇ ଦଲ ତ୍ୟାଗ କରେ ଚଲେ ଗେହେ ।

ବନ୍ଦୁକ ହାତେ ଏକଙ୍ଗ ଲୋକକେ ଜାନାଲା ପଥେ ଦେଖା ଗେଲ ।

ମାନ୍ସିନୀ କର୍ଣ୍ଣା

କାଳୁଣୀ ଆର ରାମଲାଲ ଜଗେ ପଡ଼ିଲୋ । ଶୁଣି ଚଲେ ଗେଲ ତାଦେର ମାଥାର ଉପର
ଦିଲେ ।

କାରପର ଛପକେ ଶୁଣି ବିନିଯିର କ୍ଷକ ହଲୋ । କାଳୁଣୀ ରାମଲାଲେର ପକ୍ଷେ ।

କିଛୁକଣ ଶୁଣି ବିନିଯିଯେର ପର ରାମଲାଲେର ଶୁଣିର ନିର୍ଭର ଆସାତେ ଲୁଟିଯେ
ପଡ଼ିଲୋ ଫୁମିଯାଂ ।

ଆର ମଙ୍ଗେ ମଙ୍ଗେ ଛାଟି ପୁଲିମ ଡ୍ୟାନ ଏସ ଦୋଡ଼ିଲୋ ।

ଡ୍ୟାନ ଥେକେ ନାମଲୋ ତାରଲୋ, କୁକା, ପୁଲିମ ଅଫିସାର ପ୍ରତି ଅନେକେ ।

ତାରା ଏଗିଯେ ଏଲୋ ।

କୁକା ବଳଲେ—ଆମି ମର ବଲେଛି । ଆମାର କଥା ଏବା ବିଦ୍ୟାମ କରିଛେ ।

ରାମଲାଲ ବଳଲେ—ବିପ୍ରବୀଦେର ଦଲପତିଙ୍କେ ଆହ୍ଵାନ ନିହତ କରିବି ଆମି
ଆର କାଳୁଣୀ ହିଲେ । ଅବେ ତାଦେର ଅନ୍ୟ ଦୂଜନ ଜଥମ ହେଁ ପଡ଼େ ଆହେ ।

ଭାରଜୋ ବଳଲେ—ଧନାବାଦ ଶାର । ଆମିରା ଭୁଲ କରିଛିଲାମ—ତାର ଜନ୍ମେ କଷ
ଚାଇଛି । କିନ୍ତୁ କାଳୀ—

—କାଳୀ ବିପ୍ରବୀଦେର ଦଲେ ଯାକେ ଯାକେ ଯିଶତୋ ଥବର ଜାନାର ଜନୋଇ ।

ଆସଲେ ମେଓ ବାଜଭକୁ । ତାର ମାହାୟ ନା ପେଲେ ଆସି ଏଥିନ ଫୁମିଯାଂକେ ଯାଇତେ
ପ୍ରାରତୀଯ ନା ।

—ଅଲାଇଟ୍ ମ୍ୟାର ।

ଫୁମିଯାଂ-ଏର ଆସାତ ଶୁକ୍ଳତର ହେଁଛିଲ । ମେ କିଛୁକଣେର ମଧ୍ୟେ ମାରା ଗେଲ ।
ତାର ଆର ପ୍ରେସିଡେଟ୍ ହେଁଯା ହଲୋ ନା । ହେନକେ ମୁକ୍ତ କରା ହଲୋ ।

ଆର ନରକାର ଥେକେ ଏଥାରେ ରାମଲାଲ ଓ କୁକା ପ୍ରଚୂର ପ୍ରସକାର ପେଲୋ ତାଦେର
କାଜେର ଜନ୍ମେ । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟାକା ।

ଶାରା ଉଗାଞ୍ଜାତେ ରାମଲାଲ ଏକଜନ ଆଦର୍ଶ ଭାରତୀୟ ହିଲେ ବଲେ ମଧ୍ୟାନିତ
ହଲୋ ।

ନାଗିନୀ କନ୍ୟା

ହାରପର ଦସମ୍ବାନେ ରାଜ୍ଞିକୀୟ ଫ୍ରେମେ ଚଢ଼େ କୁଷା, ବାମଲାଳ, ହରେନ ଆର କାଳୀ
ଚଲିଲେ ଭାରତେର ଦିକେ ।

କାଳୀ ଠିକ୍ କରେଛିଲ, ମେ ଆର ଉଗାଗୁଡ଼ାତେ ଥାକବେ ନା । ଯେ ଟାକା ମେ ଉପାର୍ଜନ
କରେଛିଲ, ତା ଦିଯେ ତାର କିଛିନ ଭାଲାଇ ଚଲେ ଯାବେ ।

ଫେନେ ଉଠେ କୁଷା ବଲିଲେ—ଘାକ, ତା ହଲେ ଶେ ପର୍ବତ ଅର୍ଧି ତୋମାର
ଉପାର୍ଜନେ ମାହାୟ କରେଛି ।

ବାମଲାଳ ବଲିଲେ—ତୁ, ତୋମରା ମେବେବା ଦବ ନାଗିନୀ କନ୍ୟା । ତୋମରା ଯେ
କଥନ କୋନ ପକ୍ଷେ ଯାଏ, ତା କେ ଜାନେ ! ଦୈଖରଣ ଜାନେନ ନା ବୋଧିନ୍ୟ ।

ହରେନ ହେଲେ ବଲିଲେ—ଶାଙ୍କେଇ ଆହେ ସ୍ତ୍ରୀମାତ୍ରରିଙ୍କ ନୀ କି ଯେବ—

ମକଳେ ହେଲେ ଉଠିଲୋ ତାର କଥା ଜନେ ।

—ଶେ—

•• বিশ্ব-চতুর্থ সিরিজে ••

ব্রহ্মকূপারের ডিটেক্টিভ গ্রন্থসমূহ—প্রতেকেখানির মূল্য দুই টাকা

১। অদৃশ্য সংকেত ২। দুরাঘার ছল ৩। দ্রাক্ষপথের শৈষে ৪। চলন্ত ছায়া
 ৫। হিংসার অন্ধকার ৬। অবার্থ সন্ধান ৭। বিদ্যুত ইঞ্জিন ৮। মিথ্যা চমক
 ৯। চাষনা লজ ১০। বিজয়ীনী তেলু ১১। দ্রব্যপদ্ম ১২। অদ্ধের পরিহাস
 ১৩। বাধার প্রদীপ ১৪। মৃত্যুহীন প্রাণ ১৫। রক্তকমল ১৬। নৃতন অর্তিথ
 ১৭। পৃথিবী থেকে দূরে ১৮। হারানো ডায়েরী ১৯। বিকেল ছাটার, শোণ্টে
 ২০। বিফল স্বপ্ন ২১। বাগানবাড়ি ২২। প্রবালপুরী ২৩। জীবন-মৃত্যু
 ২৪। পরম্পারের পর্যবেক্ষণ ২৫। জ্যাট অশ্রু ২৬। পরাজয়ের প্রাণি ২৭। আলো-আধার
 ২৮। তিন বৃথৎ ২৯। ছায়ার আর্তনাদ ৩০। বাঙাজিবা ৩১। এক পেয়ালা চা
 ৩২। বেনামী চিঠি ৩৩। রহমালার কাহিনী ৩৪। বড়ের সংকেত ৩৫। জবানবদ্দী
 ৩৬। বার্থ অভিযান ৩৭। হারানো মাণিক ৩৮। অদৃশ্য বৃথৎ ৩৯। হরঙ্গনের নগুলা
 ৪০। গহপ্রবেশ ৪১। জোরাবৰ্তী ৪২। বেআইনী দখল ৪৩। রূপমহল
 ৪৪। পরশ পাথর ৪৫। চোখের ভুলে ৪৬। চারশো বিশ ৪৭। রঙ্গন স্তোতো
 ৪৮। বিষকন্যা ৪৯। শুধু দুটি হাত ৫০। সন্ধ্যামালাণী ৫১। বন্দী বাসুকী
 ৫২। শেষ রাতের কাহিনী ৫৩। বলয়গ্রাস ৫৪। ধারাকানন ৫৫। ছলন্তহারা
 ৫৬। ছল্পকেশী ৫৭। তেরো নম্বর বাড়ী ৫৮। বিনিমী বিশাখা ৫৯। একটি চোখের
 বহসা ৬০। মুখ্যাজীবী তিলা ৬১। চীনের প্রতুল ৬২। কালো সরোশ ৬৩। গৌণ
 ড্রাগন ৬৪। নাইট ক্লাব ৬৫। সোনার হাঁরি ৬৬। তিন নম্বর ফ্লাট ৬৭। সুর্ণি
 হাওয়া ৬৮। বিষের বাঁশী ৬৯। ভাড়াটে বাড়ি ৭০। ঘূর্ম ভাঙা ঝাত ৭১। দোষ
 অংক ৭২। লাল ঝুঁটী ৭৩। নিশি মালিঙ্গ ৭৪। পাগল হাওয়া ৭৫। ধুরা বকুল
 ৭৬। চৈত্রের পলাশ ৭৭। সাগর বেলার ৭৮। আগন্বিক রঞ্জিম ৭৯। পাহাড়তলীর
 বাংলো ৮০। কাটী ও কফল ৮১। প্রলয়ের আলো ৮২। জীবন দোলা ৮৩। শ্রাবণী
 সন্ধ্যা ৮৪। শ্রীমালত বড়ফল ৮৫। রক্তকরবী ৮৬। অদৃশ্য পথরেখা ৮৭। অজয়-
 গড়ের রহস্য ৮৮। পলাতক আসারী ৮৯। আধাৰ রাতের পর্যবেক্ষণ ৯০। আধাৰ
 রাতে আর্তনাদ ৯১। রহস্যময় নিশাচর ৯২। গহন রাতের অট্টহাসি ৯৩। রুইতনের
 টেকা ৯৪। ময়দানের রহস্য ৯৫। জিরো নাইন নাইন ৯৬। ভয়ের কাহা
 ৯৭। অঞ্চলিক অট্টহাসি ৯৮। চক্রন্তের বিভীষিকা ৯৯। নাগিনী কন্যা